

Šajerc" izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Narodna veja za Avstro-Ogrsko: za celo leto 3 krome, za pol in četrt leta razmerno; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računajo naročnino z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne številke se prodajajo po 6 vin.

Uredništvo in upravnstvo se nahajata v Ptuju, gledališko poslojstvo št. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 23.

V Ptuju v nedeljo dne 9. junija 1907.

VIII. letnik.

Kam plovete?!

Vse se maščuje!

Do vrhunca je priklopelo politično sovraštvo po Koroskem in Stajerskem in s studom se obrača človek od tega nečloveškega boja... Kam plovete? Vsa sredstva brez izbire se rabijo in kakor strupeni veter divja po zelenih naših pokrajinah fanatično hujskanje klerikalstva... Kam plovete? Kaj vas še razlikuje od divje bestije, — vas, ki vam ni ne čast, ne poštenje sveto, ki mečete blato na ljudske svetinje in se ne postavite niti ob odprtem grobu...

Doživeli smo v letošnjem boju stvari, katere so celo izkušene politikarje naravnost presenetile. Gotovo, tudi pri volitvah na Ogrskem se zgodijo pretepi in uboji, — tudi med galickimi volitvami je gospodarilo žganje in zmagala volilna sleparija, — tudi na Ruskem se vršijo volitve v znamenju bombe in revolverja. Vse to je gotova resnica! Ali kje na božjem svetu se godijo taki slučajji tako zistematično, tako redno in brez izjeme, kakor pri nas? Res je: pri nas se med volitvami ni nikogar ubilo, — ali ubilo se je zaupanje do tistega stanu, ki bi imel zastopati nauke božje ljubezni, — ubilo se je nežno pohlevnost, s katero se je našo ljudstvo pred desetletji podvrlo naukom starih, očetovskih duhovnikov, — ubilo se je mir in pokoj med ljudstvom, — ubilo se je veliko, kar je več vredno nego življenje posameznikov in državnozbornski mandat...

To je obračun letošnjih volitev. Klerikalna duhovščina si je pridobila celo vrsto poslaniških sedežev, — izgubila je pa zadnje iskricke zaupanja in spoštovanja!

Žalostno je to... Zaupanje, spoštovanje, lepe besede iz lepih časov! Starčki s sivimi lasmi se spominjajo prejšnjih duhovnikov. Kakor očetje so ti davno izumrli duhovniki skrbeli, živeli, trpeli in delali za svoje farane, — vpoštovali so edino svete nauke evangelija in bili so spoštovani in obdani z ljubeznijo, kakor ju čuti nedolžna deca za svojega očeta... Kje ste, vi pravi duhovniki? Ko bi ostali iz svojih grobov, našli bi namesto dobrih naslednikov neznane, fanatične moške boja in prepira! Iz prižnic bi čuli proklinjanje in hujskanje. V spovednicah bi opazili šepetanje polno sovraštva in gonjo proti naprednemu časopisu. Misijsone bi videli, ki imajo edini namen, podivjati ljudstvo. Opazili bi v duhovniško sukno obležene volkove, ki vlivajo strup v otroško dušo. Videli bi duhovnike, ki pljujejo celo na mrliče svojih nasprotnikov in duhovnike, ki trgajo iz političnega sovraštva križ na pokopališču iz groba...

Groza oblike človeka, ko mora te resnice napisati in slišati, kako se celo zdaj po volitvah nadaljuje ta boj, kako se hujska naprej, kako se deluje za gospodarko izstradanje nasprotnikov, kako postanejo laž, strup, bojkot sveta sredstva klerikalizma... Zato vprašamo duhovščino: Kam plovete? Zato vprašamo kneze in škofe: zakaj ne ostavite to nesrečno gonjo, ki je naj večja nevarnost za vero in cerkev? Kaj naj to ljudstvo stori, da bo imelo svojo cerkev čisto? Kam plovemo?...

In rekli bodo zopet, da smo mi brezverci! Metalo se bode zopet kamenje na nas. Kajti mi imamo ta velikanski greh, da ne moremo razumeti, kaj ima prazni želodec z vero opraviti, kaj ima duhovnik v posvetnih stvarih komandirati! To je vso naše „brezverstvo“ in zato bode i naprej kamenje na nas lučali... Mi pa stojimo trdni v tem viharju s trdno vero, da sonce ne bode premagano. Mi gremo svojo izobraževalno in gospodarsko pot naprej. Kajti mi vidimo strah lakote in revščine! Hodimo svojo pot; Vse sile nam treba napeti, da združimo ljudstvo, — ne v kakšni „laži-kmetški zvezi“, ne v kakšni stranki prvaških dohtarjev, — temveč v gospodarskem delu. To je naša pot... Ali vkljub temu ne moremo zamolčati žalost, da je dozorelo hujskanje na Stajerskem in Koroskem tako daleč, da je duhovništvo pozabilo popolnoma svoj poklic in se bliža v hitrem teku prepadu... Kam plovete, gospodje, in kako bode odgovor dajali, kadar vas pokliče večni Sodnik pred svoj prestol?

Politični pregled.

Gg. Ježovnik in Roblek sta edina neklerikalna poslanca iz Sp. Stajerske. Čeprav nista pristaša naše stranke, vendar smelo trdimo, da sta bila izvoljena z glasovi naših somišljenikov. Izvoljena sta v prvi vrsti kot kmeta in naprednjaka. Žalostno bi bilo, ko bi morda vstopila v kakšni klerikalni klub ali da bi se brigala za kakšne prvaške neumnosti. Mi jima priporočamo le to, da naj pustijo vse drugo pri miru, edino za gospodarstvo svojega okraja se naj brigata. Neodvisna poslanca naj bodeta in zadovoljni bodemo vsi z njima. Ako bi se pa vjela na črno-prvaške limanice, obračunalno bode napredno ljudstvo z njima!

V novi zbornici sedele bodo tudi nove stranke. Vsak dan se vršijo konference in že se vidi precej jasno, kakšen bode položaj. Socialni demokratje, ki so imeli v stari zbornici 11 poslancev, jih imajo zdaj 87. S tem so postali najpomembnejša stranka in onemogočijo lahko vsako delo. Ali tega se zdaj ne pričakuje, kajti upati je, da se bodo i socialisti lotili dela. Glavni boj se bode bil med socialisti in agrarci na gospodarskem polju. Kar se tiče klerikalcev, so se ti združili z krščanskimi socialisti. S tem je dokaz doprinešen, da so ti eni in isti gospodje in da je bila vsa kršč. socialna agitacija le švindal. Gotovo je, da bodo skušali združeni črnuhi pridobiti vpliv na šolo. Valed tega je le pozdraviti, da se združujejo svobodomiselnemski nemške stranke. Nemška ljudska in nemška kmetijska stranka sta se združili in šteje nova zveza čez 50 poslancev. Sramotno je da so poslale slovenske pokrajine največ črnih poslancev v zbornico. Iz Kranjske je izvoljen en liberalec (v Ljubljani) in en nemški naprednjak (v Kočevju), drugi so vsi Šušteršičevi pajdaši. Vsekakor bode imela vlada jako težavno stališče.

Državni zbor je sklican za 17. junija. Velike naloge čakajo poslancev. V prvi vrsti omeniti je razmerje z Ogrsko. Klic „Proč od Ogrske“

je vedno močnejši in večinoma vse napredne stranke se strinjajo s gospodarsko ločitvijo od Ogrske. Nadalje se bode bil veliki boj za šolo. Črnuhi napejajo vse moči, da bi postala farovška kuharica zopet vladarica v šoli; poslabšati hočejo šolo in zato bodo morali napredni poslanci vse moči za šolo porabiti. Tudi narodnostno vprašanje ne bode izumrlo in če bodo že Čehi molčali, je vendar gotovo, da pride kakšen Korošec z dvojezičnimi pečati. Glavno delo zbornice pa mora biti gospodarsko delo. Za delavce treba starostne preskrbe, za obrtnike izdatne pomoči, za kmete pa v prvi vrsti ureditev davkarstva. Da bi poslanci vendar enkrat sprevideli, da je gospodarsko delo njih prva dolžnost!

Dopisi.

Velenje. Dragi „Šajerc“! Zelo čudno se ti bo zdelo, da se je še v Velenju nekdo zbudil in da tebi par vrtic pošilja. Naznaniti ti moram o tukajšnjem Franceku Vouhu, kakšno letanje je ta imel v času volitve (ali to vse zaostonj) Čuda da si ni vse noge znučal. Baha se kaj rad, tu p. d. Zark, kaj vse za ene šarže ima, češ: jaz sem „Ober-Verwalter“ pri sosedu, imam vso pravico (menda še žihar krave nasiti) jaz sem kravski mešetar, jaz sem tudi pri občini (pa tam ima morda toliko za opraviti kot peto kolo pri vozu) jaz sem pri hranilnici (tudi tam so ga imeli, da jim je štempelne vkup nosil). Ali zdaj, glej, je tu dobil p. d. rečeno „laufpos“; ko je zahteval od g. notarja obljubljeno mu krono za vsaki uradni dan in da se pogleda v hranilnico, če je vse v redu, mu ta zavrne: „Mi ne gremo gledat, pa tudi kronic ne dobiš; ako ti ni po volji, se pa pritoži; samo toliko da veš, da od danes nisi več ud!“ To se mu pač prav zgodi! Po imenu je tudi krojač; ali ko bi njegova jezična žena imela otrok, bi tudi morala reči, kadar gre hlače rezati: „Kinder, tut's beten, Vater schneid' Hosen zu...“ Toliko za danes; prosil bom tebe, ljubi „Šajerc“, še večkrat, da ga ti ojstro pokraspleš po glavi, da si on vseh prstov ne znuca. Tvoj naročnik!

Iz Pišec. Dragi „Šajerc“! Moramo še mi malo poročati o našem v politiki mlečnozobnem kaplančetu Planincu, kako je on divjal za Benkoviča. Vse dobre lastnosti je vedel o njem, samo tega ni povedal, kaj ima na Hrvaškem... Pa kaj, farji že hočejo imeti tudi po sebi „vzor“ „delavnega“ poslanca, da se potegne za njih in farovške kuharice. Kakor se vidi, še kaplanu tuje meso diši. Tista pot za potokom je posebno magnetična. Ne prašajof se: „kam pelja na levo cesta, kam pelja na desno pot, mož povejte mi po skušniji, kje se lažje ognim zmot“. On marcelo pod pazduho, halo k „Slovaru“. O baronu Mosconu je vse slabe lastnosti vedel, da je Nemec, liberalec itd., ali v jeseni, ko odnese dve brantaši mošta iz graščine je Moscon, veren katoličan. Na binškošno nedeljo je bil pri nas klerikalni shod. Parade-kmet Roškar je prišel propagando delati za Benkoviča. Živi krest ni vedel prej o tem shodu, kakor ki je na binškošno nedeljo oznanil župnik to iz lece. Ko bi se par dni preje vedelo, bi šel Benkovič in

Roškar ter cela banda kakor na Bizeljskem in Kapelah, kjer so mu šajtrgo pripravili in muziko za sprejem, a on jo „vudri vudri“ domov. Nazadnje omenjenega shoda se pa zadere kaplanček Franc ter je kvačil nekaj o duhovski plači. Milijone in milijone imajo dohodkov, milijone so jim še nabrali, pa še komaj dobi vsaki par kronic zvišano. Rekel je, da je cesar Jožef II. ropal oziroma ropar postal, ko je samostane podiral itd. Na ne prav ljubo priliko je naletelo to farče v Pavlovasi, ko je agitiral. Najde ga pri nekem posestniku naprednjak, ki je za barona agitiral — samega, v hiši pa ni bilo nobenega volilca doma, ampak samo ena „volilka“. To je bil ravs in kavs! Dva agitatorja skupaj trčiti! Kaplan se je drl in tolkel po mizi dotičnega, da je cela vas skupaj letela; saj ga je eden tndi nagovoril, da hodi okoli kakor „Cukerbäcker“. Drl se je: Vera je v nevarnosti, dolžnost mi je, se potegovati za sveto stvar! Kaj pa, ti verni kaplan, po zimi ni bila vera v nevarnosti, ko tolikrat šolo v Globokem pustiš pa na lov zahajaš? Kaj pa, vera ni bila v nevarnosti, ko je bila župnikova mati na smrt bolana, tebe so pa iskali po Globokem z vozom, a te nikjer bilo ni, tako da je moral frančiškan iz Brežic umirajočo spovedovati priti? Kaj pa na 24. maja, ko si na sveto goro šel s procesijo, pa si prej se drl: „Živio Benkovič, on je zmagal“, mesto da bi navzoče farane pozdravil „Hvaljen bodi Jezus Kristus“? Ti si res vzor-duhovnik, da jih je malo; pa tvoj patron sv. Urh te že reši iz te smole! Ošaben si precej postal, ali mi se te bomo že rešili. V jeseni boš pa hodil okoli, kakor da bi ti kura kruh vzela. Ne boš dobil več 15 polovnjakov mošta kakor lani! Se že dani pri nas vkljub vsej agitaciji; dali smo za Moscona 195 glasov, za Vašega Cvenkaniča pa le 95; tudi pri ožji volitvi je Roš dobil 137 glasov. Toliko za danes. V kratkem pa bomo popisali ves klerikalni privandrani štab, saj ena postojanka bo kmalu padla t. j. naš župan, ki je rekel, da v Pišceh ena hiša nori. To je dobro, da le ljudje ne; pri njemu pa i ljudje. Toraj zdravo do svidenja!

Sv. Lovrenc na dravskem polju. Tudi mi prosimo za mali prostorček, ker nas ne pustijo pri miru naši črni podrepani. Imeli smo državnozborske volitve in so živo agitirali za hofrata Ploja. Posebno pa mežnar in Jokec Tumpej sta Plojove plakate nosila po fari; ali pri temu kšeftu sta slabo „gvinjala“. Jokec Tumpej si je zaslužil baje kakih 20 kron pri kandidiranju in mežnar jih pa še zna dobiti pri nekem podpisovanju, ker hofrat Ploj se ni upal več pri nas predstavljati; mi ga pač že dobro poznamo; šel je rajše v Cirkovce na shod a tam se je še bolj opeknel. Šlo je iz sv. Lovrenca nekaj mož; z vso silo so jih pridobili; iz Sp. Pleter tudi nekateri niso hoteli iti, a župan in njegov sinček sta jih silila, češ ako nočete iti, vas bom pa peljal; voz so tako s fanami okinčali, da so Cirkovčani mislili, da peljejo fašenka. A tem Pleterčanom nič ni bilo za hofrata Ploja, temveč le za tiste faselne piva. Toraj je bilo tako kakor na Ptujski Gori in pa pri Frasi, kjer je plačeval cirkovski kaplan pijačo. Zdaj, Fras, ti pa naj pijejo „kandidati“ in pa tisti Mihec ter Tonček! Pa ti Fras mi ne zameri, ker sem pisal „krčma“ kajti imaš „gostilno“, ker si Slovenec; ali če k tebi pride Nemec, ga hitro obšpilaš. Prihodnjič dalje!

Kapele pri Brežicah. G. župnik Karl Presker! Mislimo, da ne bodete na ta dopis iskali § 19 tisk. zakona in popravljali v „Stajercu“ „ni res“, pa „ni res“. Kar je res, pa je res, da ste nam pripravili ravno tako vesele binškošne praznike kakor o Velikinoči! Kaj poročete tudi drugi ljudje k temu? Ravno binškošni teden imeli smo letošnje težavno delo na polju in vinogradih, tpeali smo ubogi kmetje, kakor živali. Vsi smo komaj čakali binškošnih praznikov, da se spočijemo mi in uboga živina; misleč, potolaženi bomo vsaj v cerkvi skozi pridigo, ki bi morala biti v prihodu Tolažnika sv. duha, s katero bi nam bil tako rekoč podeljen novi pogum, prijeti se zopet z novim veseljem našega težavnega dela. Ali kaj? Motili smo se! Več kako polovice pridige na binškošno nedeljo bila je v naši cerkvi na leci sama agitacija. Naš župnik je rajši, kot da bi razlagal o tolažniku sv. duhu, rekel da se mora od pet do glave dobro pogledati tisti, ki bi prišel za volitvo

kam agitirati. Rekel je v cerkvi, da priseže pred Bogom, da on ne agitira za nobenega kandidata. Kak hitro ste pozabili, gosp. župnik, da ste Vi sami en dan poprej, to je bilo na binškošno soboto, po Podvinjah do malega vsako hišo odprli in za dr. Benkoviča agitirali. Ali niste po šolskih otrokih pošiljali zvezke srca Jezusa na dom farmanom in v zvezke prilagali letake za dr. Benkoviča? Ali ni res, da ste binškošne praznike delili tukajšnjim tercijskalkom po cele bale „Gospodarja“ s katerim so po vašem naročilu pridno agitirale? Na binškošni ponedeljek je bil pa še kutar z Brežic pripeljan; njegova cela pridiga in bila nič kakor agitacija. Taki so bili binškošni prazniki v Kapelah! Vendar pa: prav malo so Vam vsa sredstva, ki ste jih porabili v svrhu volitve, pomagala. Rečemo da nič drugega kakor sovraštvo med nami ste delali! Pravili ste, daje vera in zakon v nevarnosti, a pred več kakor 300 zborovalci ste očitno ženam rekli, naj bi nas može z metljami natirale k volitvi, naše žene pa pravijo, da bi z namočenimi metljami najrajši Vas iz Kapel natirale! Ali se spodobiti tako hujskanje? Kdo nam vero jemlje? Kako nam tak duhoven ravno ropa našo vero! Ali je treba šolskim otrokom vedeti, kam Vaša kuharica (to je k „Mariji Lord“) na božjo pot pojde, in da kažete otrokom, po kateri železnici se bode ta zmučkana bleda „frajla“ vozila? Ali je to „krščanski nauk“? Rajši prinesite v šolo zemljevid od Palestine in kažite, kje je hodil Kristus in kje je naredil kak čudež. To je za otroke nauk, ne pa voznja farovške kuharice! Gosp. župnik Presker! Mi vam od krito povemo, da niste za nas Kapelčane ne Vi, niti po Vaši volji izvoljeni poslanec! Ta dopis bi vam bil najbrže izostal. Ker bi pa „Slov. gospodar“ rad oblatil naše izvrstne može, kakor gg. Janezica, Balona, Ševnika, našega gosp. nadučitelja Pečnika in druge poštene može, ki so zavedni in poznajo dobro kmečke razmere, bolj kot vsak župnik ali krajski advokat, ki je s pomočjo klerikalizma postal spodnoštajerskega kmeta jerob, zato se branimo. Zapomnite si to!

211 Kapelskih volilcev.
Sv. Vid niže Ptuja. Dragi „Stajerc“, tudi k nam je bil priromal tisti nedolžni svetnik iz Dunaja. Pa vsled pogumnih naprednjakov si ni upal ljudstva hujskati. Potem je napisal cele litanije ter jih izročil svojemu mešetarju posil-orglavcu, da je po drugi božji službi se hudo napejal in agitiral. Ti orglavec, zakaj neki pa nisi od Orniga ali Zadravca prekaljal? Od koga pa se živiš, od nas ali Ploja? Zato pa ti priporočamo, da si greš na Dunaj po vinsko, žitno in velikonočno zbirco ker ti je tisti svetnik ljubši kako pa mi.

Iz Jurkloštra pri Laškem! Malokedaj se kdo oglasi iz našega romantičnega Jurkloštra. Kakor menda povsod na sp. Stajerskem, tako se je tudi pri nas agitiralo z najrjšimi sredstvi za nazadnjaškega kandidata. Nastopala je podivjana druhal s takim nasilstvom proti naprednim volilcem, da se jih pri ožji volitvi več kmetov naprednjakov na volišče ni upalo, ker se niso hoteli izpostavljati tem že na najnižjo stopinjo propalim Benkovičevim agitatorjem. Med temi ljudmi je tudi naš g. župnik Karol Hribnik igral precej umazano vlogo. Misli si on, da kar je še pred volitvijo zamudil s svojo nesramno agitacijo, da še mora sedaj po volitvi napadati mirne farane na najbolj podli način. Ako pride s kakšnim naprednjakom v dotiko, ga tako nahruli, da bi se najbolj neotesan drvar sramoval takih izrazov. Na prižnici pri sv. Trojici je ta župnik pel glorio vsim zapeljanim kmetom, ki so volili advokata Benkoviča; sramotil je obenem vse napredne volilce, lagal o nas naprednjakih, da smo brezverci, zapeljivci, lažnivci, da hočemo cerkve podirati itd. Mi te pa, dragi Karol, vprašamo, kdo je daroval več k popravilu cerkve sv. Trojice, mi kmetji ali ti, ki nimaš nikdar denarja za kaj koristnega? Vprašamo te, od katere strani se je še tako nesramno hujskalo, lagalo, sleparilo in obrekovalo, kakor ravno od farovške stranke, to je iz prižnice, spovednic itd? Nadalje te vprašamo, kje da vera peša, pri nas naprednih, ali pri takih duhovnikih kakor si ravno ti? Izrazil si se tudi, da bodeš ti i tvoji somišljeniki bojkotirali gostilno g. V. Šmida. Lepa krščanska ljubezen do bližnega, kaj ne da? Vrlemu, izobraženemu in naprednemu možu kakor je g. V. Šmid, pa svetujemo, da mu ni

treba biti žal tistih goldinarčkov, ki mu je je dal župnik skupiti, ker on bode že svojo dobro kapljico lahko komu drugemu prodal. Omeniti mi je še tukaj tudi Pregradovo šnoparjijo, iz katere se je tudi širila nesramna agitacija po celi dolini; in dr. Benkovič je pač lahko vesel in ponosen takih šnoparskih agitatorjev in pa njih zapeljanih volilcev; pa kaj si hočemo ker gliha vkup striha. Pregradova polovica, b. kozvana Fanika si je menda pri tedi volitvi pri župniku Karlnu zaslužila lovrov venec, hodi skoraj vsaki dan k njemu po časopise in pa uganke rešava. In ti stari Matiček, ali ti toliko slep in zabit, da ne vidiš, kaj se od tebe godi? Ali vprašaj kaj svojo ženko, ki pride iz farovža, kako sta kaj z župnikovo uganke rešila? O ja ja die schöne Fani und der schöne Karlo, (kakor se sama rada nase-ljeta) kaj ne da fleten parček? Mi bi takih ne žel kakor je Pregrad in njegova Fanika sploh ne omenili, ko bi ta domišljava ženska, ki doma iz svetovnoznane lokavške Filadelfije, opsovala vsakega naprednega volilca. Zato bodemo še večkrat kaj pikantnega o nje povedali! Naj bode dovolj za sedaj. Oglašili se bomo še velikokrat o našem resnicoljubnem „Stajercu“. Ker hočemo imeti farji boj, naj ga imajo, naprednjaki se tega ne strašimo, ker na naši strani je resnica in pravica! Umazanega gradiva iz farovžev, kakor Razbor, St. Lenart, in Miklavž se je toliko nakopičilo, da ko bi vsaki štev. Stajerca hoteli pisati, bi ne zmogli dolgo gradiva za 2 leti. Nas naprednjakov dolžnost, da take lumparije razkrinkamo, bode ljudstvo spoznalo, kake dušne voditve ima. Ti pa ljubi „Stajerc“ prihajal bodeš sedaj naprej v trikrat večjem številu k nam kakor tista lažnjiva farovška cunjca, ki se pravi „Slov. Gospodar.“

Opomba uredništva: Tako je prav možje! Po celem svetu se dani in tudi v občini Jurklošter ne smete zaostati. Živeli!

Žusem. Do danes še niso izumili žajje, katero bi se lahko zamorca opralo. Vso umirajoče je zastoj, kar ve tudi naš Šebatov Tona vedno dobro. Na neko nedeljo je visel na gospodarstvenem poslopju poleg cerkvene poti v Žusmu velik plakat, ki je raztolmačil razmerje med obrtno učiteljco iz Loke in Šebatovom Tonatom; rekel se je, da učiteljica vedno perilo menja, kaj pride v Žusem in da ji pri temu Šebatov Tona pomaga. Te in ednake zadevice o obrtni učiteljici in drugi učiteljici iz Loke, so stale na dotičnem plakatu. Žalostno je le, da so tudi šolski otroci brali in naprej pripovedovali. Ali se morda deco takim učiteljicam izročevati? O tej stvar žvrgolijo že vrabci več mesecev. Vsebinsko plakat ne moremo objaviti iz ozirov na dostojnost. Ne nanilo na deželni šolski svet je tudi že narejeno — ali do danes se ni ničesar ukrenilo! Menda ni celjski šolski nadzornik ničesar storil pro učiteljicam. Treba se je zdaj obračati na javnost. Kajti zastupitvi z nemoralo srca dece, tega a pustimo! Učiteljstvo bi moralo takoj samo zavzeti disciplinarno preiskavo ali pa prositi prestavljenje. To zahteva njih čast! Ako je bil plakat lažniv, potem treba se oprati trditve! Ako je bil resničen, no potem — izginite! Mi pravimo šolske razmere v Loki so sploh slabe. Ker bi obiskuje komaj 30 otrok bi bilo lahko kaj ubo niti. Šebatov Tona pa naj se umiva naprej — zamorec ostane črn!

St. Janž na vin. gorl. Dragi nam „Stajerc“! Žali Bog, kadar se kaka volitev pričena, bode naši prvaški cekmoštri le menda znoreli. Na 9. maja sta pismeno povabila J. V. in Fr. G. dišnik kaplana iz Šmartna pri Velenju v št. Janž na agitiranje za Robiča; pa ta shod se je bil planu slabo obnesel. Pri prvi volitvi imel Robič v občini St. Janž 55 glasov, Jezom pa 126. Ko se to izve, je bilo agitiranje vse hujsje. Šmarnice se niso več v cerkvi čitaj tercijske-kuharice so skakale semtertje in spopadale le za Robiča. Ja neka tercijska M. B. bornik, je celo položila v cerkvi Robičov plan na tla pod prižnico. Neka Ana Zagorišnik priletela k nekemu štacunarju in rekla: „Johan, juter bo volitev, glej da voliš Robiča, hočeš v nebesa priti.“ Ja še našega miroljubnega g. fajmoštra so menda babe znorele, ker se ni nikoli doslej v nobeno volitev vtikal, zdaj je začel v cerkvi razgrajati: „Žene, poglejte

imajo vaši može na listkih napisano, koga bodo volili, krščanskega kandidata ali nekrščanskega itd. Mi kmetje pa dobro vemo, da g. Ježovnik je bil krščen, za Robiča pa ne vemo, kjer je bil predaleč od nas. To pa naš g. fajmošter nam ni niti omenil, koga naj volilci volijo; ni nam povedal, ali bi Robiča ali Ježovnika; mi kmetje pa smo za Ježovnika glase oddali, kjer ga vendar vsak pozna in vemo, da je dober kristjan, ki vsakemu rad pomaga, ali je le mogoče. Zato je g. Ježovnik dobil pri ožji volitvi 186 glasov, Robič pa 49 glasov. To smo prepričani: kadar denake agitirajo, tedaj ni kaj prida! Da je pri ožji volitvi dobil Robič 6 glasov manj kakor pri prvi, g. Ježovnik pa 60 glasov več gre v hvalo nevtratenim kmetom. Zakaj vera peša? Menda zato, ker so naše terojalke hotele Robiča... Od nas kmetov se Robiča nikdo niti videl ni. Zakaj ga v nemškem Gradcu ne volijo, če je tako mogočni svetnik?! Večina volilcev.

Iz Črešnjic pri Konjicah. Bivši župnik Franc Ogrizek na Črešnjicah je vsled svoje neprestane politike, to je vmešavanje v vse mogoče občinske zadeve, vsakovrstne volitve, vse privatne okoliščine, ter zaradi večnega prepira šolo in občino in zlasti obdolženja tatvine na vinu, mesu in sadju in silenja k sodnji itd., — cerkveno ali župnijsko zemljo hudo zanemaril, navrh pa še veliko lesa brez vsakega dovoljenja natihoma poprodal in tako zbog njegovega razvpitja učinil, da se sedaj noben kaplan ali župnik ne upa taj prositi, četudi je že od srede februarja t. l. toraj tri in pol mesece to mesto razpisano. Ako je kje drugod župnija izpraznjena, takoj se mnogo prosilcev oglasi, a tukaj se vsak boji; zato je Ogrizek zaradi sramote že sam začel nekterim kaplanom k temu prigovarjati. Drugič zbog svoje srboritosti, kakor da bi ga celi roj čebel pikal ali da bi imel samo živo srebro v svojem nemirnem telesu, dal je pri svojem najbližjem sosedu neko drago, v kateri je že pred mnogo let voda tekla, zasuti in zadelati. To je sedaj provzročilo, da ima tisti kmet v svojem hlevu lužo ali mlako. Ogrizek je poprej zatrjeval, da bo zato skrbel, da se kanal napravi, a tega on ni storil, ker svoje besede in obljube nikdar ne spolni. Ta kmet je tih in potrpečljiv kakor Job, a sedaj mu vendar preseda, ker mu živina skoraj v vodi leži in počasi poginja; zato se po vsej pravici nad Ogrizekom huduje in ga roti. — Tretjič: okrog cerkve je že z isto vredt stavljani pri sto metrov dolg kameniti zid kot „brank“, namreč tri četrt tega proti brezdnu in jeden četrt proti zalivu vode od gore na cerkveni zid. Četudi je ta zid en meter širok in tako visok, še popolnoma močan, lep in „neogibno potreben“, ga je vendar Ogrizek zbog same neumnosti in prevzetije celega hotel podreti dati, ter ga deloma z železnim nadomestiti; seveda, plača naj kmet, niti cerkev niti on! Ker mu pa kmetje tega niso dovolili, začel ga je sam podirati dati, ter ga že šest metrov odpravil, dokler mu niso farani nasproti stopili in mu prepovedali, še dalje take neumnosti vganjati. Ta razrušeni zid služi sedaj kot „spomelnik“ in v posmeh ter začudenje vsem mimo gredočinom kakor tujcem naprenapetega tukaj bivšega župnika Franc Ogrizeka. Četrti: da bi se očistil, povzdignil in si izkoristil, začel je v cerkvi oltarje deloma ponoviti deloma z novimi nadomestiti, četudi se ni bilo nujno potrebno; denar je dobil večidel pri faranih, čeravno so nekateri kaj težko dali. Bila je toraj njegova dolžnost, da bi on od prodanega lesa tudi sam nekaj določil, a tega pač menda ni storil. Moral bi bi pa tudi pravičen namen imeti, daleč časa tamkaj vstati, nasprotno prosil je ob enem na vsa izpraznjena mesta, dokler ni konečno v Dramljah obvisil. Tam pa je moral že koj skrajja molčati, da si tudi še toliko, ker se pri volitvi ni cela fara po njegovi samovolji ravnala, ampak je večinoma gospoda Robleka volila; in to je bila za Orizka kaj bridka usoda.

Iz Leskovca. Predragi mi „Stajerc“, oprostite, da se spet dovoljujem. Ti par vrstic naznaniti od naše klerikalne druhali. Kakor je že običaj, stavijo katoliški kristjani ob cestah in potih križe s podobo Križanega, drugi stavijo spet kake stebre s kako drugo sveto podobo in tretji, se pa potrudijo, da sezidajo kako kapelico. Tako je tudi tukaj dal sezidati kmet Jožef Vindiš lepo kapelico na čast Materi „Lurški“, katero je

v nedeljo po večernikah blagoslovil naš vrli fajmošter Kralj. Po blagoslovljenju povabi hišni gospodar fajmoštra in pa njegovo melčozobno mežnarče za eno malo južino. Te pojedine se je vdeležilo tudi več drugih oseb in proti večeru se pridruži tudi eden naših somišljenikov. Ko ga pa naš žegnani gospodek zagleda, se razjezi, češ kaj ima ta tukaj za iskati, pogabri hitro svoj klobuk pa hajd adijo. Gospod fajmošter, vprašamo Te, kaj Ti je pa storila dotična oseba, da si se tako raztogotil in pobral; ali kažeš tako ljubezen do bližnjega?? Dobro Kraljič, da si odfuškal, sej nismo žalovali za Teboj, pa uanje bi še pogrešali Tvojo mlečozobno mežnarče, ako bi ga odfuril seboj. To mežnarče res misli, da je že v drugih nebesih, mi pa mislimo vse drugače. Martinek, spodobilo bi se za Tebe, da bi se vrnil s svojim fajmoštrom domu, ne pa da si ostal pozno v noč tamkaj. Zraven je bila tudi devičica Lizika iz plemenite rodovine Mlakarjeve od sv. Barbare, ktera je že po celih Halozih dobro znana ptica brez perja. Naš mežnarček se je nasrkal pošteno vinske kapljice in se navzel preveč vinskega duha, zato se je zvrnil dvakrat pod mizo ter se je tudi z zgoraj imenovano ptičico pri mizi prav nespodobno obnašal. Res lep vzgled za cerkvenega služabnika. Sram ga bodi! Pri odhodu mesto, da bi se zahvalil gospodarju in gospodinjji ter se poslovil in mirnim potem odišel, začel je hujskati in zabavljati, tako da je spravil celo omizje v grozen nemir; prišlo je celo do hudega boja. Res lepo kaj takega pri enem blagoslovljenju od klerikalne druhali. Ta črnih je tudi izustil besede: „par Leskovčanov še ste za nas, pa oni drugi so vsi Stajercijanci in nemčurji“. Zdjaj pa Te vprašamo, mežnarče, kaj pa, kadar fehtariš po fari, se delaš tako ponižnega, zakaj takrat ne hujskaš? Gotovo zato ne, da si napolniš tvoj lačni kosmati želodec! Svetujemo ti, mežnarče, poboljšaj se, opusti vse hujskarije, ter se drži raje svojega reda v cerkvi, ktera je zelo potrebna, ker zgleda res tako, kakor da že 5 let ne bi bilo nobenega mežnarja v nji. Ako pa tega ne boš držal, bomo Ti drugo odigrali, ter Ti pokazali pot iz Leskovca.

Stojnce pri Ptuj. Letos se na polju pozna, kdo ima doma v hiši „Stajerca“. Dragi mi klerikalci, to je gola resnica! Kdor se je ravnal v jeseni po „Stajercovem“ nasvetu, ta ima letos prav lepo žito. Kaj je toraj boljše: brati samo šinfanje „Gospodarja“ doma, ali pa „Stajerca“? To si premislite tisti vsi, ki vam letos žita majnka. Slišali smo, da vam bode davek odpisali. Dobro je in potrebno, da oni pomoč dobijo, katerim vzame mrz ali pa toča ali ogenj vse. Takim, kateri si pa je sam kriv, pa naj bi dobil odpis davkov in pomoč? No naj vam bo, ker vemo, da ste še v temi. Drugokrat pa vprašajte nas naprednjake, kako se to naredi, da žita zima ne vzame. Tako ve naš list „coprati“, ne pa mi. Naročite si ga in nikdar vam ne bode žal za tiste tri krone; marsikaj bote našli v njem, kar ste v resnici potrebni. Zdjaj vidite, da farji vam drugo ne povejo, kakor kdaj bodo prišli gledati z žakljom k vam; oh, takrat se vam prilizujejo, takrat in kadar so volitve. Kadar pa je kmet lačen, oh kaj to briga župnika! Klerikalci, to je „coper“, to je tisto sredstvo, s katerim gremo naprednjaki naprej, namreč „Stajerc“ in njegovi nauki in njegovi zvesti čitatelji!

Iz Ragoznice. V Ragoznici priridi bralno društvo zopet veselico. Hm, hm! France Bračič ne kaže ravno najlepših vzgledov za izobrazbo. Nekateri stariši so že odstranili slabi sad iz hiše; domači stariši pa se jezijo. Vi, France Bračič, mi vam ne odrekamo veselja, s katerim si naše življenje olepšamo in za hip naše naloge odložimo. Ali na mladino treba paziti! Zadnjič smo opazili, da so pozno v noč na dvorišču plesali in narezani papir eden v drugega metali. Taka „izobrazba“ pripelje lahko do hudih posledic. Poiskati treba mladini boljše, poštenjeje veselje!

Trgovič. Dragi „Stajerc“! Naši klerikalci so grozni vrišč povzročili, ker si jih ti zadnjič malo pokrtačil. Župan Zavec je hodil s pobešenim nosom okoli kakor potrti dežnik in tudi drugi so nosili za vatelj daljše nosove. Posebno pa se jezi Francelj Novak, brat Valentina, na-te, dragi naš list. Proti svojem u sosedu, ki je dejal, da

je „Stajerc“ dobri list, je kričal: hiša v katero St. zahaja, je roparska hiša(!), ljudje so tam nepošteni, vsak čitatelj „Stajerca“ je falot, brezverec in bogoslaj kaj še. No, ti črni podrepniki, — ali so vsi duhovniki faloti in brezverniki, ker pridno čitajo „Stajerca“? „Stajerc“ zahaja v najodličnejše hiše, — ali so to roparske hiše? Dragi Francek! Poboljšaj se, drugače ti povemo sredstvo proti tvoji lažni jezicuosti in ti potrkamo oistreje na prsta!

Od Škancijana! — Naš župnik Mikuluš nima sicer te navade, da bi veliko od politike pridigoval. Ali na praznik Nebohoda je pa dve pridigi imel; prva je bila nekaj besedi iz sv. evangelija in tako tiho, da se je komaj nektera beseda slišala; druga je bila seveda od politike, in sicer tako glasno, da je moral vsak gluhi slišati. Za politiko pa ni bil bolan! Bekel je da je od knezoškofa bilo ven dano, da se mora po vsih cerkvah v nedeljo pred volitvo molitveno uro opravljati na ta namen, da bi krščanski volilci zmagali. Priti morajo vsi k volitvi, kateri imajo še količkaj iskricke krščanskega duha v sebi, da zmagamo naše brezverske nasprotnike. Ožgal je po tistih, ki ne trobijo v klerikalni rog, in rekel: „Kateri ne voli krščanskega poslanca, tisti se za vselej veri odpove in ne bo zveličan!“ — Kako pa to, da imajo v sosedni fari v Kamenju drugega škofa, da tam ni bilo treba takih ceremonij?! Pa to je bil le menda župnik Ražun ta „škof“, ko je v sredo pred Nebohodom agitiral po fari za Grafenaverja. Omeniti moram tudi vse tiste agitatorje, kateri so okoli hodili, slepe kmete nagovarjali in jim volilne listke popisovali. Prvi je bil večni študent gosp. Wundek iz tiskarne sv. Mohorja v Celovcu; imel je dva dni „urlauba“ na 13. in 14. maja samo za agitiranje; bil je tudi na volišču, če vendar ima še le 22 let starosti. Drugi, brat župnika Ražuna in 3. občinski sluga in še več teh orglarskih frajlic. Žugali so, če ne voliti Grafenaverja, tedaj rajši voliti ne pridite. Po volitvi se je reklo: „No 15 judov še imamo v naši fari, sicer smo zmagali.“ Toliko za danes.

Eden od tistih „15tih judov.“

Prevalje. Zmaga je naša! tako vpijejo črnuhi in to še bolj zdaj, ko so se dovolj plačane pive napili. Naš kaplanček, po imenu Johan Sekol in njegovi hlapci, so letali po vseh hribih in dolinah in pridigali kmetom in delavcem: vera je v nevarnosti, cerkev bodo podirali, duhovnike bodo napodili itd., da bi si pridobili na ta sleparski način več glasov. Res, vjeli so ti črnuhi precej takih, ali veliko več je bilo onih, kateri niso šli na te farške limanice; ja prigodilo se je, da je neki volilec, enega teh barablnov s palco, iz hiše naglal. Prav je imel, bikovka se mu bi bila bolje prilegla na njegovem širokem hrbtu. Kaplanček Sekol ponoči tudi ni imel pokoja. Letal je ponoči z nekim človekom, kateri je bil že večkrat za pr t, po naših delavskih hišah, trkal na vratih, budil starčke iz spanja in začel svojo prazno slamo mlati, kako je vera v nevarnosti in kako bode prišlo pri nas tako daleč kakor na Francoskem, da bodo cerkve zaprli... Ti starčki so bili gluhi; čuli niso nič; tirjal je glasovnice od njih, ali slišati je moral le resnične besede: Vera ni v nevarnosti ampak vaš žakelj! Prišel je tudi črnosknež v neko bajtico in tirjal od volica glasovnico. Ta mož mu pa odgovori: „Glasovnico imam pri Paaru!“ — Na to besedo se je črnuhel tako prestrašil, kakor da bi bila strela vdarila po njem; ostrmel je in jo ves potuhnjen odkuril. Tako bi morali politikujoče hujskače v knti povsod pognati.

Prevalje. Kako je Fik-fakov sin kunšten, govoriyo tukajšni črnuhi. Začel je prodajati svojo na gnoju zrašeno modrost v časopisu „Mir“, da bi dobil boljše plačo, kakor jo zdaj kot hlapec ima. „Gnoj kidat ni dobro“, se misli Fik-fakov sin, odkar je socialni kandidat Kristan iz Ljubljane v gostilni pri Achacu, razlagal težave delavcev in dohodke grofov, škofov plemenitažev ter sv. očeta papeža. Groza ga je obsnila, lasi so mu stali po koncu, čisto zelen je postal, ko je slišal, kako dobro se imajo ti gospodi. „Tako ne gre dalje z menoj, zdaj moram kunšten postati; obrihtan sem čudno“, tako je šepetal. Plence še visijo od tebe, tvojo gnilo modrost si

pokazal! Kaj pa še boče tvoja žlahta več? No, no, Hanzej postavili te bomo na višji stol, namreč na bikov...

Novice.

Propadamo?! Zopet enkrat šumi po listih naših nasprotnikov, da propadata „Stajerc“ in njegova stranka... Mi se tem otročajem iz srca smejemo. Vsako leto enkrat ali dvakrat nam zapojejo nagrobno pesen in vendar živimo že 7 let, brez da bi čutili kakšne težave. Zopet enkrat torej propadamo; zakaj neki? Kunštno glavice v prvaških uredništvah so izračunile, da smo pri zadnjih volitvah le kakšnih 6000 glasov. No, ta je pa modra! Prvič ponavljamo, da sta Ježovnik in Roblek izvoljena z najmanj 60—70% naših glasov. Te glasove treba nam pristiati! Ali je res kdo tako neumen, da bi mislil, da sta Špindler in dr. Kukočev v par tednih tisoče kmetov spreobrnila? Ako je kdo neumen, mu ne moremo pomagati; nam je to pač vse eno. Pravijo tudi, da naš list zopet „hira“. Tega mi ne čutimo. Nasprotno, — vkljub goljufije in nasilju najumazanejših vrste raste število naših naročnikov. Po Stajerskem in Koroškem gremo naprej! Pač pa se nam zdi, da hirajo drugi listi, na primer tista ljubljanska cunjca, s katero si je umazal dr. Jurtela svoje roke ali pa tista smešna tetka „Domovinka“, ki zataji vsakih 14 dni enkrat vsa svoja načela! Tudi „Narodni list“ ne živi od naročnikov in smelo trdimo, da ni ne na Stajerskem in ne na Koroškem lista, ki bi imel toliko naročnikov in odjemalcev kakor „Stajerc“!... Zato pa, modrijani v prvaških listih, le radujte se in sanjarite o našem propadu, — mi vam privoščimo te otročje sanje. Duševne batine, ki jih pa dobivate od nas z vsakim dnevom, vam bodo te sanje že pregnale...

Po vsem časopisju, — seveda ne po prvaškem, marveč po velikih nemških listih, — se prinašajo članki o volitvah v naših krajih. Grozovite sleparije, s katerimi so prodrli koroško-stajerski klerikalni kandidati, neznosni pritisek, naravnost sistematična zloraba vere in cerkve, preziranje vseh postav, — to je v drugih krajih že davno nemogoče, to se godi komaj še v najtemnejših kotih Galicije ali Ogerske! Zato se čudijo tuji listi in se nam — smejejo. Res, malo smešno je, da se pusti vso prebivalstvo na Stajerskem in Koroškem od par sto zbesnelih duhovnikov v kozji rog pognati! Smešno je in vendar tudi žalostno. Kajti to ljudstvo je zbežgano, duševno vtujeno in zanemarjeno, — to ljudstvo ne čuti, da je pljunilo s to volitvijo v lastno juho. Ne pozabimo tega, da se je pitalo naše ljudstvo s časopisi „la „Domovina“ in „Gospodar“, z Mohorjevim knjigami in farškimi pamfleti. Desetletja, ne, stoletja sem, odkar so izdihnil zadnji svobodomiselnih kmetje, so imeli vazetje edino politikujoči klerikalni duhovniki v roki. Ti klerikalci so namenoma in nasilno zanemarili ljudstvo, zastrupili njegovo dušo! In zdaj vpijejo, da so „sijajno zmagali. Zahvaljujemo se za te zmage. Zmagal boče tisti, ki ima največ izobrazbe, največ duševnih zmognosti, največ dušnega orožja. In to niso klerikalci! Čimklerikalnejša je pokrajina, tembolj neumno, duševno zaostalo je tam ljudstvo. To pa postaja z vsakim dnevom boljše; z vsakim solnčnim žarkom postaja svetloba večja in zato — je bodočnost naša!

Iz Spodnje-Stajerskega.

Linhart — oproščen! Pred kratkem šele so vložili prvaki tožbo proti našemu uredniku Linhartu. Na jezuvitični način je mislil farški dr. Benkovič, da boče spravit urednika v luknjo. Tožil ni za vsa tista očitanja, katera mu je vrgel naš list nevstrašeno v lice; edino za besedico „Cvenkanič“ je tožil. No, Benkovič in njegov modri zastopnik dr. Rosina sta pogorela. Urednik Linhart je bil oproščen in novo pečeni farški poslanec Benka-Cvenkanič boče moral vse troške plačati. Črna gospoda se je torej do kosti osmešila. Mislili smo, da boče s tem stvar končana. Ali — osel gre le enkrat na led, — prvaški dohtarji pa grejo večkrat. Prinesli smo svoj čas članek iz Hoč pri Mariboru, v katerem smo prav pohlevno okraščili farškega podrepnika Visočnika. Za svoje trditve smo

imeli dokaze v roki. Dokaze imamo, da je Visočnik proval naš list, da bi kmalu batine dobil, da je prodajal sleparske loze, da je hodil z nekim frančiškanskim beračem okoli itd. Visočnik je dobro vedel, da so naše trditve resnične. Ali tekel je k prvaškemu dr. Rosini in ta nam je poslal predrzni popravek po § 19. V popravku se je ednostavno reklo: „To ni res in ni res in ni res“. Postavo in resnico se je lep-talo naravnost v blato. Zato smo prijeli lažnivega popravkarja za dolga ušesa in smo mu rekli, da je nesramno lagel. Ko bi imel ta farški podrepnik prav, tožil bi nas pred porotnike. Ali tega se ti tički ne upajo. Prvaški dohtarčki so spravili Visočnika na svoje limanice in mož je bil tako neumen, da je zopet tožil našega urednika po § 496. Tožil je le za besedo „lažnik“, vse drugo je pustiti pri miru. Mislili so pač ti modrijani, v Rosinovi pisarni tako-le: „lažnik“ je psovka, za katero ne dopusti sod-nija dokaza resničnosti; Linhart bo moral torej molčati in sodnik boče tega ferdamenskega Linhartu v luknjo poslat! Tako so mislili, pa le ni šlo. Linhart ima hvala Bogu precej dobri jeziček. Povedal je pred sodnijo, da hoče vse svoje trditve dokazati in sodnik se je izjavil inkompetentnega, — ta preštantni Linhart je bil prost. Visočnik boče moral plačati našega advokata, prvaškega dohtarja in vse druge troške. Prav mu je, temu črnemu petolizcu! Vendar pa bi zaslužili glavno kazen tisti dohtarški prvaki, ki spravljajo neumne možakarje v nesrečo! Blamaža je Rosinova! Osel gre le enkrat na led, — kolikokrat bodo šli prvaški dohtarčki!...

Ptujska duhovščina dela mirjoljubnem g. proštu kakor sploh vsem poštenim prebivalcem v Ptuj velike preglavice. Na eni stani hočejo pokazati minoriti vedno iz novega, da jim je politično hujskanje prva skrb, na drugi strani pa sta se razvila mestna kaplana Jäger in Koprivšek v politična petelinčka najhujše vrste. Gospodje Vavpotič, Pšunder, Koprivšek, Jäger e tutti quanti hočejo kar čez noč premagati napredno misleče Ptujčane. Mi se sicer ne brigamo za politično „prepričanje“ teh ljudi, ki so le hlapci mariborskega nadhujskača Korošca. Ali proti temu se postavimo v bran, da bi se moralo pustiti vso ptujsko prebivalstvo obrekovati in psovati po klerikalnih kranjskih cunjah. In to se danes godi! Vsak dan čitamo po klerikalnih listih naravnost nesramne, brez-značajne psovke; — te psovke mečejo blagoslovljene roke na tisto prebivalstvo, od katerega živijo! Ali to še ni vse. Tudi v šoli se pričnjenja vlivati strup v otroške duše, — tudi v šoli se skuša nahujskati otroke proti starišem! Temu počenjanju mora biti enkrat konec! Črni gospodje vplivajo sicer v prvi vrsti na ženske in so ustanovili vsled tega svoj „Christlicher Frauenbund“, po domače: društvo ptujskih tercijalk, katerih „geistlicher Mitberater“ je g. Pšunder. S tem, da vzgajajo našo deco v politični hujskariji in da poneumijo naše žene, — s tem mislijo polagoma napredno mesto posiliti v črni tabor. Temu mora biti konec! Ali naj trpimo, da pride otrok iz šole in pravi: mama, ali je oče res brezverec? Ali naj trpimo, da se vsiljuje deci druge knjige, nego so jih stariši dali? Ali potrebujejo naše žene kakšnega „Mitberaterja“? Ali je lepo, ako sedi debeli minorit ob 1/2 uri po noči med socialističnimi železničarji v gostilni pri „zamorcu“? Ali je to lepo, da se nahujska prebivalce v Dražencih proti Brežanom? Ali ni to naravnost predrzno izzivanje, ako lšzejo ptujski duhovniki, da je naš list „brezverski“ in ako agitirajo v šoli, spovedanci in društvu z vsemi sredstvi proti „Stajercu“? Temu treba konec napraviti! Pač ni čuda, da so sprejeli meščani sklep, da ne bodo otrok verouku pošiljali, dokler se hujska deco proti starišem. Odgovornost za tak korak nosijo tisti duhovni v Ptuj, ki so pozabili na svoj poklic in postali hujskači v talarju. Prebivalstvo v Ptuj pa se ne boče pustilo komandirati od mladih farških petelinčkov, ki ne vedo od življenja ničesar! V mestu hočemo mir in zaropotali bodemo odločneje, ako ne pride do mira! Vbogi g. prošt Fleck je pač vedolžen na teh dogodkih, njemu je politika „terra incognita“, on se briga le za svoj zvišen po-

klic. Vkljub temu pa se obračamo še enkrat do g. prošta, naj poseže z železno roko v sršeno gnezdo, naj napravi red, kajti druga odklanjamo vso odgovornost za nasledke bre-mejnega hujskanja teh duhovnikov. Ptujčani! Vi pa izvajajte posledice že zdaj! Delujte s dvojenimi močmi za naš list! „Stajerc“ mora priti v vsako hišo, v vsako gostilno in Ptuj. Naročajte ga i za vaše pose! Tako pokažemo, da se Ptujčani ne pustijo komandirati od mladih petelinov, katerim je šla ošabnost v glavo. Ako hočete pokoj, — dobro za vas in nas! Ali hočete boj, — tudi dobro! Ali ne tarnajte potem kajti z belimi rokavicami ne primemo nasprotnike za ušesa! Vrgli ste nam bojno rokovic pred nogo, — mi jo poberemo in videti bočemo, kje bo zmagala. Proč s klerikalizmom!

Prvaški tat pred poroto. Poročali smo svoj čas, da je bi prvaški poštni oficijant v Ptuj Anton Schwarz zaradi raznih sleparij aretirani. Prvaški listi, ki poberejo vsako malenkost, kadar se tiče naprednjaka, so o tej zadevi kmolčali. Te dni pa je stal Schwarz pred marškimi porotniki. Priznal je svoje grehe v nemoma in bil obsojen na 10 mesecev težke ječe, ipoojstrene s postom in trdim ležiščem vsaki mesec. Ragovedni smo, ali bodo prvaški listi svojim vernim ovcicam kaj o tej obsojnosti povedali?! Mislimo, da ne veliko. Kajti lumparija za lumparijo pride na dan in povsod so prvaki glavni junaki. In ti ljudje, katerih priveditelji so nepošteni, hočejo druge morale učiti.

„Proč od Brega.“ to je najnovejši klic, katerega so si izmislili za Dražence nekateri klerikalni smrkolini. Mi poznamo te tičke in morda se boče še prigodilo, da jih bodo Draženci sami pognali čez most v farovž... Ali vprašajmo se: kaj pomeni to „Proč od Brega“? Ali bi občina Breg morda poginila, ko bi tistih par hiš v Dražencih bilo priklopljenih drugi občini? Mislimo da ne, kajti gospodarstvo Brežan občin je v popolnem redu. Pač pa bi kmetje v Dražencih čutili, ker bi prišli bogve kam in bogve v kakšne razmere. Mi svetujemo: mirno kri! Sramota je sicer, da se pustijo prebivalci v Dražencih nahujskati od farških smrkolinov, — sramota je, da imajo v Dražencih še tako debele planke na čelu, — sramota je da porabi „črni purgermeister“ svoj vpliv v svojo lastno škodo in v škodo svojih sosedov, — ali mnenje posledice te sramote bodo Draženci sami čutili. In morda pride še čas, ko bodo klicali: Nazaj v Bregu! Tisti pa, ki hujskajo nepremislno, tisti bodo enkrat kaj doživeli... Breška občina je bila vedno v vseh zadevah edina, zato je res lumparija, ako hujskajo privranci nevedne en del prebivalcev te občine proti drugemu.

Iz Št. Vida pri Ptuj se nam poroča: Pogum vodom zlate poroke zakonskih Toplak, ki se je vršila dne 26. maja, opaziti je bilo pri župniku Andrej Berdnika pravo krščansko „ljubezen“. Politika ne spada v cerkev, ali ta žegnani gospod se za to ne briga. Pri nagovoru je omenil, da je jubilar rojen v Podvincih, torej v občini, ki je tako „lepo“ volila za deviško-medob-žnega hofrata Ploja. Malo čudni je ta govor ob priliki zlate poroke. Slavnih hofrat Ploj pač ne boče doživel zlate poroke, ker je tako „dobra kristijan“, da je ločen od svoje katoliško-merno poročene žene. To je pozabil župnik povedati. Ali naprej! Zvečer, ko je zvonar pričel zvoniti, šel je župnik s pasjim bičem na stolp in je nagnal ljudje ven; pri tej priložnosti je v bičem sedemkrat udaril! Na mostu se je zgodil potem prizori, ki mečejo prav čudno luč na tega čudnega „namestnika božjega“. Ljudje bi bili kmalu župnika kopali, kajti eden teh župnikovih pristašev je že zaklical: „Pojo župnika kopat“. No, neki slučajno došli Št. Vidčan je župnika itak dobro — opral. Zato ta črnosuknež ne toži?? Očita se mu vendar precej nelepih stvari! Menda se čuti krivega. Ti župnik, spominjaj se, da se ti je klicalo na mostu: „Stranujta se!“ in glej, da se naučis tvojega zvonarja in hlapcev malo več izobrazbe. Kajti ako se ne poboljšaš, bo „vera“ še bolj „pešala“. Sicer pa to ni vse. O temu župniku vemo še celo vrsto ne prelepih dogodkov. Pri kratkim je umrl neki Herman pri obč. prestojniku v Dravcih. Hotelo se je ga je pokopati brez vsega; ali ko so prišli sinovi pokojnika in so pokazali polne žepe, pričelo je zvonjenje

rat je padel od malega zvonca „bingl“. Za denar
 rojajo gotovi ljudje tudi svojo dušo! Tudi je
 Berdnik pozabil, kako naj pozdravi svoje
 bratce, kadar pride na prižnico. Radovedni smo,
 kako bodo tamošnji farani čuli od kakega dru-
 gega pozdrav „hvaljen bodi Jezus Kristus“. Vse-
 likor se bode streljalo od veselja po vseh goreh
 in dolinah te fare, kadar jo popiha ta duhov-
 ni...

Napredna zmaga v Cirkovcih. Poroča se
 nam: Dne 27. maja so se vršile občinske vo-
 litve v Cirkovcih. Dve stranki so si stali na-
 proti in hudi boj je bil. Željno smo čakali na
 izid volitve in pričakali smo jo. Čeravno so
 bombardirali s psovki nemčur itd., so
 endar črubi pogoreli. Dani se, počasi a go-
 ro! Kakor tema izgine pred jutrajno zoro,
 tako bo izgnila moč naših nasprotnikov, kakor
 se je pri zadnji volitvi pokazalo. Le tako na-
 gaj! Kot novi župan je izvoljen g. Joh. Kušar,
 mestnik v Siskolah. Kot moder in izkušen kme-
 narlec je vsem nazadnjakom trn v peti, ker ne
 rabi z njimi v klerikalni rog. Ko bi občani
 njegove navste poslušali, bilo bi že lahko pri-
 ma dosti na boljšem. Sicer ne smemo prezreti
 nedopolnega dela in skrbi dosedanjega župana
 G. Goljata, za kar mu gre vsa hvala. Edina
 želja občanov je bila, raznesti gnezdo godnih
 delnih kosov, starih odbornikov s svetovalcem
 vred, katerih smo se tudi z večega otreali.

Zdaj pa pleši, pleši, črni kos —
 ja kak bom plesal, ker sem bos ...

Polenski župnik Valenko se kaže kakor zati-
 kano naprednih obrtnikov. Slišimo od več strani,
 da se je Valenko že proti raznim osebam iz-
 menjal, da ne smejo nekemu naprednjaku živeti
 pri njem. Ker so izobraženi naprednjaki njegovi
 sovražniki in ker nočejo v njegov rog trobiti,
 zato prepove na vsakemu k tem ljudem zahajati.
 Vendar faranov nam je pisalo glede te zadeve.
 Medje pišejo: „Mi gosp. Valenku danes svetuo-
 jemo, naj se raje poteguje zato, da bo v cerkvi
 vsi stohle in sploh povsod manj prahu in vse
 bolj v redu. Opozorimo pa še posebno in opo-
 minjamo, da naj, kadar gre na spoved, ne gleda
 na stran, ko pri cesti ljudje klečijo; naj da bla-
 govno, kakor je stara navada in naj ne gre
 nikamor kakor žandar s svojo puško“ itd. ... Tako
 nam pišejo farani. Tudi mi se pridružimo temu
 menenju in svarimo g. Valenka!

Mežnar iz Polensčaka, — obsojen. Poročali
 smo, da je tožil trgovec Ploy iz Polensčaka
 namošnjega mežnarja Glavnika, ker je imel ta
 prehodi jezik in je legal ter obrekoval pošte-
 rana moža. Pred sodnijo seveda je bil mežnarček
 čisto drugačen. Zvijal se je kakor jegulja in
 pravičl milo, naj se mu vse laži odpusti. Ves
 pogum je možakarju izgnil kakor kafa in bil je
 popoln epokorjenemu grešniku, tako da se ga
 je trgovec g. Ploy usmilil. Edino vsled usmi-
 ljenja g. Ploya se je rešil ta mežnarček občutne
 kani. Vendar pa je moral g. Ploya milo za
 odpuščenje prositi in mora to tudi v fari raz-
 glasiti. Obenem mora 10 kron za ubožce in vse
 troške plačati. Tako mežnar, za zdaj imaš
 menda dosti! Pomisli pa, da si šel na limanice,
 katere ti je nastvil tvoj župnik Valenko, ki
 pravzaprav še bolj kazni zasluži. Pobjljšaj se,
 mežnarček in pusti poštene ljudi pri miru, kajti
 pridnojdij se ti ne bode več odpustilo in romal
 bodeš brez usmiljenja v luknjo!

„Kardinal“ Zdravec v sv. Bolfengu pri
 Središču nam je poslal svoj čas popravek, ka-
 terega smo morali po postavi brez opombe ob-
 javiti. Mislili smo takoj, da je popravek zlagan,
 kajti po navadnih lažnikih skovani duhovniški
 popravki pa ne bodo nikomur pameti zatem-
 niti. Naši dopisniki pa nam pišejo zdaj glede
 popravka „kardinala“ Zdravca sledeče: „Res
 je, da je župnik rekel te besede: ravno to si
 bodeš oženiti, ki „Štajerca“ bere! Ni res, kar
 piše g. Zdravec v svojem popravku, da je le
 denina in nevesto svaril pred slabimi časopisi,
 ampak res je, da je naravnost sinfal čez „Sta-
 jerca“. To imajo na popravek! Vprašamo Te,
 župništer, kdo je lažnik? Ali imamo 19. § za
 duhovniške laži? To bo pribito in tudi sodnijsko
 Ti dokažemo, če hočeš!“ — Tako je torej! Vi,
 „kardinal“ Zdravec ste v svojem popravku prav
 podlo in nesramno lagali. Vi nimate niti
 toliko poguma, da bi stali za tem, kar v svojem
 hujkanju storite! Sramujte se! Sicer pa vemo,

da tudi zdaj Zdravec še ne odneha. Eved slučaj:
 Ko je „kardinal“ za velikonočno spoved listke
 delil, stopil je tudi pred neko dekle in ji rekel:
 „Tudi pri vaši hiši je „Štajerc“, to je grdo in
 tudi greh“. Dekle mu je odgovorilo: „To ni
 res, le moj brat ga ima“. Ko pa pride isto dekle
 v nauk za ženitev, pričel je „kardinal“ zopet
 psovati čez „Štajerca“ in dejal: „To je lepo, k
 vaši hiši itak več „Štajerc“ ne hodi“. Mi vpra-
 šamo: kje pa izve župnik vse to? Saj vendar
 ni poštar! Ali izvoha to morda po kaki nepo-
 stavni poti? No, ko pride dotično dekle k spo-
 vedi pred ženitvijo, zarohnel je Zdravec nad
 njo, češ da ga je ona v „Štajerca“ dala. Dekle:
 „Jaz nič ne vem od tega“. — Zdravec: „Jaz
 Vam ne verjamem, boste že enkrat odgovor
 dajali“ itd. Tako opravlja ta katrski hujskač
 spoved! No, mi bodemu črnuhu še občutneje
 ušesa navili in povedali kaj o njegovih tožbah
 in kako farno zanemarja. „Popravki“ bodo še
 bolj oči odpirali!

Odprto pismo. Piše se nam: Gospodu kap-
 lanu J. Krainjc v sv. Petru pri Ma-
 riboru! Ker niste na mojo pismo in javno
 zahtevo Vaše v razburjenosti volilnega boja na-
 pravljeno lažnivo očitanje dokazali ali preklicali,
 — nosili bode te nasledke, da se Vas podučiti, da
 se ne sme obdolžiti šolskega svetovalca brez
 vzroka nepostavnega dejanja. Toliko Vam na
 znanje. Karl Pessl, načelnik krajnega šolskega
 sveta v Leitersbergu in Karčevini.

Kaplan Kranjc v sv. Petru je predrzen fan-
 tič. Med volitvijo je lagal čez g. Pesslja, da se
 je kar kadilo in se bode imel za to pred sodnijo
 zagovarjati. Ali tudi zdaj nastopa ta fantič! Ču-
 jemo, da kar divja proti „Štajercu“. Pri kmetih
 dela kar cele hišne preiskave, da bi našel naš
 list. Ako ga res najde, potem ga strga in sežge.
 Mi opozarjamo naše naročnike, naj položijo žeg-
 nanega paglavca čez kolen in mu jih naj našte-
 jejo 25 s šibo, ako bi se predrznil, trgati njih
 lastnino. S takimi fantiči bodemo kmalu gotovi.

Kako je bil dr. Benkovič izvoljen? Piše se
 nam: Župniki in kaplani Pernat, Preskar, Pre-
 siček, Cebašek, delali so grozno pred in na
 dnevu ožje volitve. Župnik Pernat je pridigoval
 približno tako-le: Ljubi kristjani, ako volite
 koga drugega nego Benkoviča, potem bode te
 prokleti; mi smo revni, mi potrebujemo zbolj-
 šanja plač; vsak je bolje plačan kakor mi (du-
 hovniki); dohtar ve več kakor kmet itd. ... Ob
 koncu je odpustil ta župnik svojega grobokopa,
 ker je ta nasprotno volil, iz službe. Lepo krščan-
 stvo! Župnik Preskar zopet je poklical 40 mu-
 vdanih žensk iz Kapel k sebi in jim je naročil,
 da naj nagovorijo svoje može, da bodo zane-
 sljivo za Benkoviča glasovali. Kaplan v Pišču
 je bil v svoji fari zelo presenečen. Baje je bil
 v občini Boišno v neko klet zaprt in precej
 časa tam zadržan. Zakaj neki ne toži? Boji se
 menda, ker ima maslo na glavi. Preskerju so se
 23. maja hudo smejali zaradi njegove agitacije.
 Tako naj bi se zgodilo vsem hujskačem! Uči-
 teljstvo je seveda za trboveljskega sultana Roša
 z enakimi sredstvi delalo. Žalostno, da ni dobila
 nova stranka nobenega poštenjšega kandidata!

Pravi „Prozeshansel“ je podgorški župnik
 Pečnik. 29. maja je bila velika obravnava v
 Slovenjgradu. Pečnik je moral plačati najpreve
 25 K v neki namen, drugič pa 10 K, ker se je
 hotel pretepatvati. On sam je tožil celo vrsto
 kmetov, ki pa so bili vsi tožbe oproščeni. No,
 zdaj pa že vemo, zakaj vera peša! Ali kmetje
 se ne dajo več pod noge teptati!

Duhovniški pretepač. O našem zancu kap-
 lanu Luskarju iz St. Ilja pod Turjakom, ki
 zna tako lepe popravke pošiljati, smo izvedeli
 zopet lepo dogodbico. Morda nam pošlje kaplan
 zopet popravek, ali resnično je pa le. Par dni
 pred ožjo volitvijo je imel Luskar okoli kapla-
 nije več Robičevih plakatov nabitih. Stari čel-
 vljarski mojster V. Kandek pa je pribil poleg
 še plakat za Ježovnika. Slučajno je bil Luskar
 pri vratih in rekel: „No, ker ste ta plakat na-
 bili, pa pojdite za mano notri, vam dam glažek
 vina“. Starček res stopi v hišo. Takoj za njim je
 kaplan vrata zaklenil, vzel pripravljene korabč
 in začel moža nevmiljeno pretepatvati, da
 je bil starček ves krvav in da nosi še da-
 nes levo roko povezano. To se je godilo letos,
 ne v srednjem veku. Opozarjamo orožnike, naj
 stvar preiščejo, da pride duhovniški pretepač,

ki se loti z bičom sivolasega starčka, tja kamor
 spada. Luskar pa nas naj toži pred porot-
 niki, da mu dokažemo vse, kar pišemo! Sicer
 pa čujemo, da bode moral Luskar iz St. Ilja
 romati in da je dobil že pisemce. Jokal se pač
 ne bode nikdo za njim.

Klerikalna omika. Prijatelj nam piše: Po-
 pisati moram smešno dogodbico, ki sem jo do-
 živel minulo soboto, ko sem šel iz Ormoža proti
 Cvetkovcu. Ki pridem gor na lentovski breg,
 zagledam kakih 200 korakov pred menoj na
 cesti neko stvar ležati; na bližnji nji vi pa sta
 se pasila dva vprežena vola po deteljici in vla-
 čila voz za sabo. Spočetka nisem videl, ali leži na
 cesti kup obleke ali kak prašič. Ko pa se malo
 približam, sem takoj videl, da to ni bila ne
 obleka ne prašič, ampak prašiču podobni člo-
 vek. Bil je ves opraskan in poln prahu, pijan
 pa kakor kanon. Ko pristopim bližje in ga opom-
 nim, naj bi vstal in šel raje k volmi v deteljo
 počivati, da bi ga kdo ne povozil, pričel je s
 hripavim glasom vpiti in prašal: „Kdo pa ste
 Vi? Ali bi me radi v „Štajerca“ dali kakor so
 me dali naši mihovski nemčurji? Pa le niso
 zmagali, propadli so; jaz sem 12 glasov za
 Ploja notri spravil. Ornig ne bode poslanec,
 dokler smo mi v Mihovci. Mi smo kristijani in
 Slovenci, mi imamo slovensko kri, ne pa toli
 prokleti nemčurji, ki so Orniga in Zdravca vo-
 lili!“ ... Tako mi je kvasila ta pijana nesnaga;
 odgovoriti nisem mogel nič, kajti pijan je bil kot
 kanon in ležal v prahu na čast klerikalne
 stranke. Vprašal sem ga končno, kako se piše.
 Vpil je: „To vas nič ne briga, povem vam pa
 le, da sem Jožef Skvorc ali Senjurjov Jožko, pa
 ne da bi me dali v „Štajerca“. — Vprašam še,
 je-li bil že kedaj v našem listu. Povedal je, da
 pač zaradi njegove ljube Tile, katero pa nikdar
 s krampom ne naganja, pač pa vsak teden z
 motiko (!). Ker sem ga hotel iz ceste spraviti,
 mi je rekel, da sem luteran in me psoval na
 vse pretege. Napoaled je povedal to-le: „Meni
 so kaplan krono dali, da sem ljudi
 odgovarjal od Orniga in sem tudi 12
 glasov dobil“... Medtem se je bližala neka
 ženska. Šel sem polagoma proč in si mislil:
 tvoji voli v detelji imajo pač več pameti kakor
 ti! Takšna je klerikalna vzgoja! Sramota!

Letni in živinski sejmi na Štajerskem. (Sejmi
 brez zvezdic so letni in kramarski sejmi; sejmi, zaznamovani z
 zvezdico (*) so živinski sejmi, sejmi z dvema zvezdicama (**)
 pomenijo letni in živinski sejmi.) Dne 7. junija v Spodnji
 Poljskavi (svinjski sejm), okr. Slovenska Bistrica;
 v Kapelah**, okr. Brežice. Dne 8. junija v Gleichen-
 bergu**, okr. Feldbach; v Wundschuhu**, okr.
 Graška okolica; pri Sv. Marjeti na Dravskem
 polju*, okr. Maribor; v Strassu**, okr. Lipnica;
 v Brežicah (svinjski sejm); v Weizu*; pri Sv.
 Martinu pri Slovenjem Gradcu. Dne 10. junija
 v Pilštajnu**, okr. Kozje; v Kleinu (sejm s klavno
 živizo), okr. Lipnica. Dne 11. junija v Ormožu
 (svinjski sejm). Dne 12. junija pri Sv. Treh
 Kraljih, okr. Sv. Lenart v Slov. gor.; na Ptuju
 (sejm s ščetinarji); v Imenem (sejm s ščetinarji),
 okr. Kozje; v Mariboru*. Dne 13. junija v Obortu,
 okr. Bruck; v Žalcu**, okr. Celje; pri Sv. Dahu-
 Loče**, okr. Konjice; pri Sv. Stefanu**, okr.
 Kirchbach; v Radmerju, okr. Eiseners; pri Sv.
 Andražu v Slov. gor.**; okr. Ptuj; na Bregu pri
 Ptujju (svinjski sejm); v Gradcu (sejm z rogato
 živino); v Kozjem** na Žigarskem Vrhu, okr.
 Sevnica; v Brežicah**, pri Sp. Dravogradu**,
 okr. Slovenji Gradec; v Gleinstättenu**, okr. Arvež.
 Dne 15. junija v Mooskirchnu**, okr. Voitsberg;
 pri Sv. Vidu**, okr. Ptuj; v Veitschu, okr. Kind-
 berg; pri Sv. Barbari**, okr. Konjice; v Mozirju**,
 okr. Gornjigrad; v Gnasu**, okr. Feldbach; v
 Pöllau**, v Lenzbachu*, okr. Maribor; v Kostriv-
 nici**, okr. Rogatec; na Planini*, okr. Sevnica;
 v Brežicah (svinjski sejm); v Passailu, okr. Weiz;
 v Arvežu (sejm z drobnico). Dne 16. junija v
 Liezenu. Dne 17. junija v Söchavu**, okr. Für-
 stenfeld. Dne 18. junija v Ormožu (svinjski sejm).
 Dne 19. junija v Brucku*; na Ptujju (sejm s
 konji, govedo in ščetinarji); v Imenem (sejm s
 ščetinarji), okr. Kozje. Dne 20. junija na Bregu
 pri Ptujju (svinjski sejm); v Gradcu (sejm z rogato
 živino). Dne 21. junija v Smarji pri Jelsah*; v
 Studencih*, okr. Maribor; v Pirchu**, okr. Weiz;
 v Marnbergu** (tudi sejm s konji); v Pektlu*,
 okr. Slovenska Bistrica; pri Sv. Tomažu** (kora-
 čice), okr. Ormož. Dne 22. junija pri Sv. Juriju**.

okr. Celje; na Cerkevniku**, okr. Sv. Lenart v Slov. gor.; v Poljčanah**, okr. Slovenska Bistrica; v Sevnici**, v Brežicah (svinjski sejm); v Soštanju**, v Gaberji**, okr. Lipnica.

Novo podružnico kmetijske družbe so ustanovili v sv. Benediktu v Slov. Gor. Navzočih je bilo 45 posestnikov. Sadjarski in vinogradniški učitelj g. Belle je razpisal v lepih besedah pomen agrarnega dela. Sprejelo se je v delokrog nove podružnice še razne občine. V odbor so bili izvoljeni: za predsednika posestnik Franc Zupe iz sv. Benedikta, za namestnika župnik F. Zmazek, za tajnika nadučitelj Edu. Blenk, za odbornike pa: posestnik S. Kurbus, F. Pekonja, T. Kralj, F. Kraner, V. Lenja, E. Kramberger.

Kmetijska podružnica Slatinska priredi pri ugodnem vremenu v nedeljo dne 16. junija ob 9. uri predpoldan zborovanje v Kostivnici na posestvu g. Ignac Gotscherjevih dedičev. Popoldan ob 2. uri pri Andreju Drofenu. Na obeh zborovanjih bodo sledeče točke na dnevnem redu: „Zboljšanje naših travnikov, umetni gnoj in njegov upliv, pregled trave na listu mesta, vaganje sena na gnojenih in negnojenih poskusnih parcelah“. Oddaljeni napredni posestniki ste posebno na popoldansko zborovanje pri Drofenu povabljeni; tam tudi se vam priložnost nudi, si ogledati dreznarje in njih upliv v primeri z drugimi travniki. Udeležite se toraj množtevno!

Pekovski štrajk. V torek zvečer so stopili vsi pekovski pomočniki v Ptuj v štrajk.

Izpred porote v Mariboru. Poštna upraviteljica A. Petek iz Vohreta je bila obdolžena, da je poneverila 732 K uradnega denarja. Porotniki so zanikali stavljeno vprašanje in je bila toženka oproščena. — 4. junija je bila obsojena 62 letna ciganka Karolina Pestner na 4 leta ječe, ker je v prepiru svojega moža ustrelila.

Iz Koroškega.

Svindlarski „Mir“ postaja z vsakim dnevom podlejši in prekosi danes že svoje štajerske ter kranjske bratce. Kakšna mora biti morala stranke, katere glasilo se bori s tako nizkimi sredstvi kakor „Mir“? Ali ni med slovenskimi klerikalci niti enega poštenjaka, ki bi se sramoval divjanja te cunje?.. Ne povemo to, ker bi se morda „Mirovega“ strupa bali. Ne! Pes, ki laja veliko, ti ne stori ničesar. Ali ponavljati hočemo le, da sanja baje „slovenski“ „Mir“ slovenske napredne kmete na Koroškem z najpodlejšimi primki, da govori tako rovtarski jezik, kakor se ga poslužil k večjemu šnopsar, kadar pade pod miso. In koroški duhovniki so krivi te zadevi!! Ti posuroveli, breznačajni duhovni pa hočejo biti obenem „vzgojitelji ljudstva“ ter „duhovniki ljubezni“. Ironija! Ljubezem, vzgoja, izobrazba, vera, cerkev, — ali mislite, da se brigajo politikujoči farji za vse to? Figal! Politični kšeft jim je glavna stvar, politična hujskarija je vsebina njih delovanja, politična laž jim je glavna boginja... In „Mir“ je glasilo teh ljudi! Shranili bomo številke „Mira“. Morda jih bodo poznejši rodovi prelistali in se čudili, kako propalo, kako lopovsko je bilo politično faršto leta 1907!!!

„Mirovi“ plodovi. Iz St. Lipša pri Žoneku se nam piše: Seme, ki ga seje neslavni, rečimo neslani „S-Mir“, začne nositi obilne plodove v škodo črnim pristašem. Kakor neka žena v Velikovu, o kateri je „Štajerc“ svoj čas poročal, tako je tudi neki Jurij Podriečnik p. d. Tišler v Banji vesi mislil, si dati duška s tem, da je po izgledu „Mira“ imenoval v gostilni častitega g. Frid. Seifriza „lumpa“. Bil je na-to tožen in pri sodnijski obravnavi dne 29. maja obsojen na tri dni zapora. Tam v kejni bo pihal zdaj rčet, ki ga nam „Mirovi“ dopisuni zmeraj želijo in bo imel priložnost premišljevat, kaj se pravi psovati poštene ljudi. Kaj pravi k temu naš župnik, ki si je v številki 24 „S-Mira“ od dne 1. junija kot „faran“ sam tako klaverno hotel rešiti čast? Mi vzdržujemo svojo trditve, da ste agitirali na sveti večer. Sram vas bodi! Vprašamo vas: ali je bilo dejanje Jurija Podriečnika, vašega pristaša, tudi „kričansko“? Podriečnik, ti pa se zahvali pri teh ljudeh.

Farška kuharica — tajnik. Ker imajo črni gospodje toliko posla z politikom, ne morejo več opravljati svojo dolžnost v župnijskem uradu.

Zato jih pričenjajo nadomeščati njih frajlice kuharice. To novo vrsto je vpejal kot prvi župnik Fuchs v Sv. Danjelu. Pri zadnji volitvi se je pokazalo, da je izpolnila in popisala farovška kuharica nekemu voličnu poročni list. Radovedni smo, kaj poreče oblast k temu? Morda pričnejo kuharice tudi pridige imeti in mašo brati?...

V Borovljah so bili voljeni za župana g. Jos. Ogris, za občinske svetovalce pa gg. Avg. Kastner, Jos. Marx, F. Kusternigg in Nik. Angelo, vsi vrli naprednjaki!

Grozni samomor. 78 letni Jurij Pankhalter v Celovcu še je prerazil za britvijo vrat in preparal trebuh.

Umor ali samomor? Te dni so našli v Lasažu minerja Batrita Tollerja, pridnega delavca, mrtvega. Pravi, da se je sam umoril.

Nevihita. Precej huda nevihta je divjala 25. maja ob osiaskem jezeru. Toča ni napravila posebno velike škode. Pač pa je ubila strela posestnika Hohensaserja, ki je zbežal med nevihto pod drevo.

Po svetu.

V blaznosti je umoril neki zblazneli človek v Sosnovici svojo ženo in 5 otrok ter si vzel potem sam življenje.

Rudarska smrt. Iz Dortmundu na Pruskem se poroča: V jami v Reklingshausenu je bilo zasutih 13 rudarjev; 2 sta ubita, ostali težko ranjeni.

Veliki požari. Na Moravskem so se zgodili velikanski požari. V Stitni je pogorelo 83 posestev, v Pohlicu 30, v Sadriedicu 26, v Obigaretu 10 z romarsko cerkvijo, v Pitinu 21 posestev. Skupne škode je za 800.000 kron.

Ljubi „Štajerc“! Nemski listi poročajo: Tudi pri Jugoslovanih ima skoraj vsaka cerkev kakšni „čudež“, ki poveča njene dohodke. V Travniku hranijo Turki troje las iz brade peroka. L. 1860 so kupili prebivalci v Vukovaru okostje sv. Bona za 30.000 goldinarjev. Postavili so kosti v glavnati krsti v cerkvi. Neki duhovnik je pripeljal zdravnika, da mu pokaže te svetniške kosti. Zdravnik gleda in gleda ter pravi končno: „No, ta svetnik je bil pač zelo čudni človek!“ — Duhovnik odgovori: „Zakaj?“ — „No“ — pravi zdravnik — „zato, ker ima dvoje levih nog“... Obležli so čudnemu svetniku hlače, da bi ljudje ne videli oboje levih nog...

Gospodarske.

Nujna potreba. Prav nobenega dvoma ni, da bi naš kmetijski stan bil že davno na stališču ki mu gre v državi z ozirom na njegov pomen v narodnem gospodarstvu, če bi se mu ustvarili z ozirom na njegovo duševno izobrazbo potrebni in primerni temelji. Danes pa se skoro zdi, da so vse pridobitve moderne države, velikanski razvitek prometa, velepomembne iznajdbe na polju prirodnih ved in tehnike, s kratka vse, kar imenujemo skupno „moderno kultura“, kmetu samo v škodo. In zakaj? Ker manjka kmetickemu stanu potrebna podlaga, da bi vse to pridobitve, kakor se to zgodi pri vseh drugih stanovih, izkoristil za svoje gospodarstvo in njegov prospah. Da nas ne bo kdo krivo razumel. Tukaj ne maramo priporočati tiste kulture, ki stremi za tem, da bi popolnoma iztrebila v kmetu konservativni element. Konservativen pomeni vzdržujoč in vzdržati se moremo le s tem, da porabimo vse, kar nam nudi neprestan napredek časa, za svoje vzdrževanje. In tako se tudi utemeljuje strokovna izobrazba kmeskega stanu. Dasi je zelo znamenje časa, da se sicer počasi, a zato vedno iz srede kmetkega stanu čujeja glasovi, ki žele in zahtevajo za kmetu primerno strokovno izobrazbo, vendar moramo opozoriti na to, da so te želje le enostranske, ker se tičejo samo moškega dela kmetkega prebivalstva, dočim se je drugi, ravno tako važen činitelj, ženski del, doslej pri reševanju tega vprašanja popolnoma zanemarjal. S temi vraticami hočemo o tem vprašanju nekaj spregovoriti in podati par navodil. Za izobrazbo kmetic se je cicer na Štajerskem zgodilo v pretečenem desetletju nekaj s tem, da so se osnovali tečajji za kmetke hčerke v Grabnerhofu in na zimski soli v Andricu, kjer se vsako leto poučuje določeno število kmetških čerker v gospodinjstvu, vendar je to število malo v razmerju s tisočmi družinami, ki jih šteje naša dežela. Če tudi vpoštevamo, da se poučuje večje število hčerk premožnih kmetov na drugih krajih v gospodinjstvu, vendar je to šte-

vilo v razmerju z drugim kmetickim prebivom, ki se ne uči, brez pomena. Velikanska čina kmetic ni imela v svojem življenju ni prilike, da bi si pridobila za svoje gospodarstvo primerno strokovno izobrazbo. Če mislimo ni nobenega stanu, pri katerem bi bilo delovanje moža in žene takega pomena in ravno pri kmetickem, kjer tvori podlago za spevanje in vseh celega gospodarstva, pač lahko uvidimo, kako velikanskega pomena je ta stvar. Skupno delovanje je zankazano potrebno vsled posebnega značaja, ki ga vsako gospodarstvo, posebno pa kmeticko, da se trudita danes kmet in kmetica, da spodarita skupno, kakor najbolje vesta in vprašanje pa je, ali lahko to skupno delovanje tudi primeren sad, če nimata ne ona za to potrebne izobrazbe. Kakor stvar nes stoji, lahko s mirno vestjo rečemo, da temi niso mogoči brez strokovne izobrazbe, pomen ne maramo nikomur nič očitati, poln hočemo samo, na kak način bi se delo olajšalo in storilo, da bi prineslo več utreba nam je samo, da si stavimo pred o našnje časovne razmere in videli bomo, da to, kar smo z gore rekli, rekli, res. Naše našnje gospodarstvo mora delati z denarjem dohodki. Gospodar mora gledati za tem, da iz svojega gospodarstva kolikor je mogoče dohodkov, kar pa se ne more zgoditi, če ne ve, kako se to doseže, če se ni kakor prej rekli, pripravil za svoj stan s strokovno strokovno izobrazbo. S strokovno izobrazbo se tudi marsikateri izdatek zmanjšal, tudi ljenje na kmetiji bi postalo ugodnejše na to, da bi gospodinja že vsled svojega stanja kot mati lahko neizmerno mnogo dobrega mila posebno, če bi se ji dala za to večja, širnejša in globokejša izobrazba. Predaleč bi zavedlo, če bi hoteli ugodnosti, ki jih daje strokovna izobrazba, razlagati na posameznih čajih, to pa tudi ni naša naloga na tem mestu. Pač pa je naša dolžnost, da pokažemo pota ki nas bodo počasi pripeljala do tega smota. Kot vzor nam služi neka naprava, ki prog v malih mestih in trgih zelo imenitno in obrtno potovalne učiteljice. Te bivajo po časa v krajih, kjer je mnogo obrtnikov in poučujejo hčerke obrtnikov v vseh potrebnih strokovnih vedah. Kar je tukaj mogoče, kar dobro prospeva in dobiva podpore od države bi se lahko uvedlo tudi za kmetijstvo. Želja uvedbo gospodinskih potovalnih tečajev v kmetijskih podružnicah je tembolj upravičena, ker sicer zaostanemo za trgi še bolj, kakor tako smo. Če se nam to posreči, bomo s na eni strani dosegli, da bo imela kmetica splošno kmeticko izobrazbo, na drugi strani bi s tem pridobili že sedaj obstoječi zavod kmetijstvo krepko oporo, ker bi se vsako poučevalo večje število kmetic, tudi onih, ki dolgo gospodinjijo, vsaj v najnavadnejših gospodinjstvu. To delo bi lahko obsegalo deželo in segalo v najskritejše kotičke in lahko z malimi državnimi podporami delo naravnost plodonosno. Umevno je, da bodo kmetkega prebivalstva tudi to novotarije kakor ob svojem časn potovalne učiteljice gledal z nezaupanjem in postrani. Danes pa kmet nestrpno potovalnega učitelja in tako prišlo tudi v tej stvari. Potovalna učiteljica bi kazala in razlagala, bi si kmalu pridobila naklonjenost gospodinji in bi jim postala mo opora, brez ktere kmalu potem ne bi mogla shajati. Potovalna učiteljica bi potovala od kraja in bi prirejala ne predolge trajajo tečaje o gospodinjstvu, na ta način bi do gospodinjstvom najpotrebnejšo strokovno izobrazbo, ki jo rabijo v kmetijstvu in bi na ta vplivala zelo blagodejno na ves razvoj naš gospodarstva. Z ozirom na veliko narodno spodarstveno važnost, ki bi jo imela ta stvar bi lahko smatrali denar, ki bi bil potreben to, kot glavnico, ki nese tisočere obresti. V spisku smo navedli samo na kratko nekatere meljne poteze, kako si mislimo ta gospodinjstvom. Naša najskritejša želja pa je, da ljudje, ki lahko odločajo o tej stvari, spoznavajo velikansko vrednost gospodinjstvega ponka, bi se lotili tega vprašanja in ga za ves našega kmetijstva ugodno rešili.

Dokle dobro in za dežev škrop lujeju lomiji polet Najbo (kjer pred škrop cepin do je rtrte za Ta i Lis o sho berg menin hodnji števil plačar dopisc Grad Trst, da se iz njih rano t dijo te sredstv fragne kajsnl rabite c. r. ne alit se v l. Ned. 1 kras rancij 1 kras okras bisero nica z zrealo zlati, gledi 1 pra resp. pšj z po po siljeva Trg jalu tako plač 202 Pri dobi ga le daral naku ki s se s

O kakšnem času se ne sme škropiti? — Doktor se nahaja na trtah še velika rosa, ni dobro škropiti, ker odteče mnogo galice na tla in zato bi bil uspeh manjši. To velja tudi za deževno vreme. V hudi vročini tudi ne smemo škropiti, ker bi trte lahko ožgali. Kapljice deževju namreč na solncu podobno stekleni leči, kamor toraj solnčne žarke in zato moramo biti previdni ob hudi vročini previdni s škropljenjem. Najboljši čas za škropljenje je od 7. ure zjutraj (ker mine rosa prej, tudi bolj rano), do 11. predp. in od 4. do 7. pop. Zvečer ne smemo škropiti, ker se ne posuši raztopina do noči.

Šibkih ameriških trt ne cepiti? — Ako cepimo prealobotno podlago, ne dozori mladika do jeseni dovolj in lahko smo ob trto. Take trte pripravimo cepiti v piščalo meseca julija. Ta poslednji način se je prošlo leto izborno spopresel in bomo o njem v listu še pisali.

Listnica uredništva in upravnika.

A. Drogenj: Potrpite, odgovor pismeno. Poročila o shodnih ne objavljamo več. Srčni pozdrav! — **Leitersberg:** Odgovor pismeno! — **Zupnik Mojžišek:** Pomagamo se prihodnjič! — **Sv. Krištof:** Istotako prihodnjič! — **Rogaška Slatina:** Pišite natanko, katero stvarno hočete. Pozdrav! — **Milwanck:** Lipovšek, plačano do 1./7. 1907. Steblovnik do 1./1. 1906. — Več dopisov prihodnjič!

Loterijske številke.

Gradec, dne 1. junija: 78, 63, 80, 3, 4.
Tut, dne 25. maja: 31, 14, 64, 79, 22.

Pri zdravljenju raznih ran se moramo zlasti nato ozirati, da se rane popolnoma šele tedaj ozdravijo, kadar so odstranjeni vsi mrtvi neiztravi deli. Kraitkoma je potrebno da se varuje nosi takoj pred vsako nečistoščjo in da se rabi sredstva, ki hlapijo ter hranijo bolečinam. Dobro temu namenu služijo domače sredstvo je obče znana Pragerska domača zjavha iz aptekote B. Fragner, c. k. dvorni liferant v Pragi, ki se dobiva tudi v tujskih aptekah (glej inserat).

Prehuda sredstva za odpeljenje (Abführ) so škodljiva. Pomagite riel tega dr. Rosa balsam za želodec iz lekarne B. Fragner, c. k. dvorni liferant v Pragi. To sredstvo ne vpliva škodljivo, se slihera prebavljenje, temveč ga pospešuje in okrepi. Dobiva se v lekarnah. Glej inserat.

Nedoseženo! Svetovni čudež! Nedoseženo!

600 komadov samo gold. 1.95
Ilesno pozl. prec. ank. ura z verigo, natanko idoča, 3 leta garancije, 1 moderna židana kravata za gospode, 3 kom. fini robci, 1 lesni prstan za gospode z im. bisernom, 1 lepa eleg. garnitura okraska za dame, obstoječa iz 1 krasnim kolijem iz orient. lesnov. mod. okrask za dame s pat. zaključkom, 2 eleg. zapestov. za dame, 1 par ošesnik s pat. kavliji, 1 krasno žepno toaletno orodje, 1 usnjato denarnico, 1 par manšetnih gumb, 3° Dobl. zlato, patent zaključek, 1 eleg. album za razglednice, najlepši razgledni sveta, 3 šalviji premeti, velika veselost pri mladih in starih, 1 praktičen navod za ljubavna pisma gospodov in dam, 20 korn. predmetov, in še 300 predmetov, potrebnih v hiši. Vse skupaj z ura, ki je sama toliko vredna, samo gold. 1.95. Pošilja se po povzetju ali ako se pošlje denar naprej po dunajski razpodeljalni trgovini P. Lust, Krakova 41. — NB. Denar nazaj za stvari, ki ne dopadejo. 277

Trgovska hiša s konc. točenjem žganja, mošta in kave ter špicerijsko prodajalno, z pohištrom v obeh prodajalnih se prodaja takoj iz proste roke zaradi bolezni. Ugodni plačilni pogoji. Vpraša se pri N. Bratina, Maribor, Schmiedpla 2. 363

Gozdarski paznik (Heger)

se za takojšnji vstop išče. Ponudbe kakor zahteva plačila se pošiljajo na oskrbnitvo Cerje-Tužno pri Varaždinu (Hrvatsko.)

Lesna trgovina!

Pri žagi dil in lesni trgovini Adalb. Ruzicka v Ptuj se dobiva vedno vse vrste mehkega in trdega suhega reznega lesa, vinogradniške palice, rezane, mehke, trde, sodarski les iz hrasta, vse po nizki ceni. Ravnotako se nakupuje vse vrste okroglega in sodarskega lesa po višji ceni.

Žagar

ki se razume dobro na „Vollgatter“ — žago, sprejme takoj pri mestni žagi v Ptuj. 360

Išče se

dečko poštenih starišev kateri je ljudsko šolo že dovršil, za vrtnarskega učenca; plača po dogovoru. Ponudbe naj se pošlejo grajskemu oskrbnitvu v Loki pri Zidanem mostu. 368

Dve vili na prodaj!

V gorno Savinjski dolini so dve lepi vili z vrtni na prodaji; najbolj sposobni za privatne ali vpokojene (penzioniste); ena bi bila tudi prav primerna za vinskega trgovca, kateri bi si lahko tudi z vožnjo (fijakerja) dosti zažulil. Več pove Franc Jama gostilničar pošta Režiška vas ob Paki (Rietzendorf. P. Cilli). 367

Ura z verižico samo 2 K.

Šlezjska eksportna hiša je nakupila veliko ur in jih razpošila: eno prekrasno, pozlačeno 36 ur natančno idočo anker-uro z lepo verižico samo 2 K, obenem se pismo tri leta jamči. Po poštnem povzetju razpošila prusko-šlezjska eksportna hiša F. Windisch, Krakov, Nr. U64. Opomba: Za nespajajočo se denar vrne.

V ptujskem mestnem soparnem kopališču

se dobijo odsihmal kopele s hlapenom po sledečih jako znižanih cenah. Vsak navaden dan ob 1 uri popoldan in vsake nedelje in vsak praznik ob 1/2 uri predpoldan za 60 vin. (30 krajcarjev.) 376
Vodstvo ptujskega mestnega kopališča (Pottauer Badoanstalt).

Jajca

kupuje po prav dobri ceni And. Suppanz, nakupovalec jajc v Ptuj (Rossmannova hiša blizu pošilnice) in v Središču (Dečkova hiša). 52

Samo se plača.

30 dni na poskus pošljem moj pravi, fino ponikljan la solingenski stroj za striženje las „Atlas“ glasom pogovoj mojega kataloga tedaj brez nevarnosti za naročevalca, da zamoremo vsakega prepričati o izvršni trepnosti našega stroja. Stroj za striženje las nared je iz la solingenskega jekla, najprejše ponikljan, z 36 zobmi, z 2 gresbeni za pretakanje za 3, 7, in 10 mm dolge lase. Vse izvršno izdelano z rezervnim perom in lepi škatlji z navodilom za uporabo, da lahko vsak takoj las striže. Cena samo 6 kron. II-a vrsta stroj plača se samo, posebno v familijah, kjer so otroci, ker se izdatek še doprinev za 1/4 letu.

Navadne stroje za striženje las, ki so takoj za nič, nimam. Stroje za striženje brade režejo na 1 mm 5 kron. Škarje za konje in pse, ki so za vsakega ki ima konje in pse neugibno potrebno 5 kron. Pošilja po poštnem povzetjem Hans Konrad v Brüks-u št. 876 (Češko). Cenik z mnogimi podobami črez 3000 vsakemu zastoj in franko.

Pozor!

Podpisani naznanjam slavnemu občinstvu, da imam dve težki kobili za prodati, 16 š. visoki, prva z žrebetom, druga se prodaja sama. Kdor se želi ogledati, naj to pismo ali ustmeno 3 dni preje naznani, da počakajo tisti dan konji doma; oglasi se pri g. Jonkeju v Oplotnici.

Svarilo! Kakor ima vse, kar je dobro, svoje posnemovalce, tako skuša v novejšem času tudi neka nesolidna konkurenca porabiti za-se renomé staroznanih Rogoških mineralnih vod (lastnina štajerske dežele). Omenimo torej, da sta le „Tempelequelle in „Styria Quelle“ pravi rogaški kislji vodi. Pazi vedno na našo znamko, ki ima poleg teh imen štajerski deželni žreb (panter) in na zamasku Rohitscher. 333

Objava.

Na štajerski deželni poljedelski šoli v Grotendorf pri Gradcu se podeli začetkom šolskega l. 1907/08 večje število deželnih prostih mest (Landes Freiplätze).

Namen te šole je izobrazba in vzgoja kmetskih sinov za kmetijski poklic. Gojenci morajo ostati dve leti, pri manjšemu predznanju tri leta na zavodu, morajo v tem času se udeležiti šolskega poduka kakor tudi vseh poljedelskih delov in se morajo zadržati po obstoječih šolskih predpisih.

Do deželnih prostih mest imajo pravico le na Štajersko pristojni, ne pod 16. leti stari mladeniči in sicer v prvi vrsti sinovi poljedelcev. S prostim mestom je združeno brezplačno vživanje poduka, stanovanja in navadne hrane. Za obleko in šolske potrebščine skrbeti ima vsak gojenec sam.

Prosilci za taka prosta mesta ima nasloviti prošnje na štaj. deželni odbor in jim priložiti krstni list, domovinski list, odpustnico vsaj iz ljudske šole, zdravstveno spričevalo, mravstveno spričevalo, dokaz njih dosejanega poljed. delovanja ter občinsko potrdilo o razmerah posestva starišev; prošnje se vložijo najdalje do 15. junija 1907 na kakšnem delavniku osebn o pri ravnateljstvu deželne poljedelske šole (Landes-Ackerbauschule); tam se podvržejo prošnici tudi skušnji glede znanja ki so si ga pridobili v ljudski šoli.

Kdor dobi prosto mesto mora se pri vstopu s posebnim reverzom zavezati, da se bode pečal po dokončanju poduka na tem zavodu najmanje 3 leta na Štajerskem s kmetijstvom ali pa da bode za vsako teh 3 let, v katerih se nahaja izven dežele plačal 200 K štaj. dež. sklada.

Gradec, 17. maja 1907.

Od štaj. dež. odbora.

Proda se

lepo malo posestvo, obenem prodaja vina, piye in žganja itd. Obstoji iz ene lepo zidane hiše, ki je s ceglom krita, dvorcno stanovanje, eno z dvema sobama, kuhinja, speis, drugo z eno sobo, kuhinjo, speis, 2 kleti, 5 svinskih štalic, kravja štala za 4 krave, škedeni, svinjska kuhinja, nadalje 3 orale zemlje in to je lepi sadonosnik, travnik, njiva in dosti izabele, da se dobi 2 polovnjaka vina. Proda sama Antonija Majcen v Rossweinu št. 103 pri Mariboru. 357

Pomočniki

in učenci učenci se sprejmejo v pekariji Jos. Ornič v Ptuj. 372

Hlapec

za 1 konja in 2 kravi se sprejme takoj pri Jos. Berlinger, Vurberg pri Ptuj. Mesečna plača 12 do 14 kron. 320

Fotografije kot znamke

(marke liki znamkam na pisnam), in dopisnice s sliko izdeluje po vsaki poslani fotografiji po ceni Otto Neumann, Prag, Karolinental št. 130. Ceniki se pošljejo na zahtevanje brezplačno in franko, 366

Iščem službo

za kraljevega hlapca ali kaj enacega: Fant je 24 let star srednje močen ter ni za obrt. Kdor potrebuje takega ta naj mi piše kako in kaj in plača? Priporočam ga vsakemu, ker je priden. Naslov Fr. Scheff, mizar Hum pri Ornužu. 365

Malo posestvo

1/4 orala zemljišča, sadonosnik hiša z 2 sobama in z kletjo ter hlevi, 1/4 ure od Ptuja, primerno za rokodelca, se ceno prod. Vpraša se pri Joh. Seldl Sp. Hajdina pri Ptuj. 361

Prodajalna

na meji mesta Celje, glavna cesta št. 18 v Gaberju, lepi lokal s stanovanjem, se odda s 1. julijem za 40 K. Tudi se dotično hišo prod. Izve se pri Viktor Nasko v Celju. 369

Učenec

se sprejme v pekariji Leop. Moeck v Zeltweg pri Judenburgu. Več pove g. W. Blanke, trgovina z papirjem v Ptuj.

Mali umetni mlin na valčke

z lepim posestvom in nekaj zemljišča je na prodaj. Vpraša se pri upravništvu „Štajerca“.

Dva pekovska učenca

močna, zanesljiva, se sprejmeta takoj v pekariji Bl. Smertschan v Celju. 359

Pipe (fajfe) iz bruyere-lesa.

Prima fabrika iz pravega bruyere-lesa, ki se ne pokvari gladka glava z daleč pripogne nim bruyere-odlivom (abguss) višnjevo roro (Weichselrohr) konec iz roga in cev iz žide, 21 cm dolga

Ista pipa, ali z okroglo rezano glavo iz bruyere lesa K 160 Največja izbira v kadilnih predmetih dobite v mojem ceniku, ki se razpošilja zastoj in poštne prosto. 367

Hanns Konrad veletrgovina v Mostu (Brüks) št. 876 (Češko) zahtevaje v vašem interesu moj cenik s čez 3000 podobami gratis in franko. 546

Hranilnica (Sparkassa)

vlad. državnega mesta Ptuj

Vstanovljena leta **1862.**

Čekovnemu računu št. 808051 pri c. kr. poštno-hranilničnem uradu.

Mestni de-
narni zavod.

Giro konto pri
podružnici avst.
ogersk. banke
v Gradcu.

Uradne ure
za poslovanje s
strankami ob de-
lavnih od
8-12 ura.

Obdobje z
avst. ogersko
banko.

priporoča se glede vsakega med hranilnične zadeve spada-
jodega posredovanja, istotako tudi za posredo-
vanje vsakorčnega posla z avst. ogersk. banko.
Strankam se med uradnimi urami radovoljno in brezplačno
vsaka zadeva pojasni in po vsem vstreže.

Ravnateljstvo.

Nova velika trgovina

se je pričela v Celju na kolodvor-
skem prostoru na voglu hiše

hotela Stadt Wien od
Johanna Kossa

Velika zaloga vsakovrstnega
modnega in perilnega blaga za
ženske, štofi in caji za
moške obleke, ameri-
ških in tudi drugih svile-
nih robcev, zelo močno belo
platno za perilo in prtiče, srajce,
kravate, ženskega druka (od
fiberja) vozičkov za otroke
od 6 gl. naprej in vsakovrst-
nega drugega blaga po zelo
nizki ceni. Postržba zelo so-
lidna.

Za obilni obisk se priporoča.

Johann Koss, trgovec.

Svarilo.

Jakob Riechnig, posestnik pri Sv. Lovren-
ju in njegova soproga Josipina, vdova Gassner
skupno vse premoženje, ki se nahaja v po-
stega ali onega soproga, bodisi, da je to pre-
moženje na ta ali na oni način pridobil ta ali
soprog. Vled tega gospa Josipina Riechnig
nima pravice, brez dovoljenja svojega sopro-
ga tega premoženja karkoli prodati, ali pa
meniti z dolgov. Jakob Riechnig svam
tega vsakega, naj brez njegovega privoljenja
njegove soproge ničesar ne kupuje, ali na
način ne pridobiva in nje tudi ničesar ne
pjuje, ali prodaja. On bi v nobenem slučaju
priznal takih, brez njegovega privoljenja ž
soprogo sklenjenih opravil, zlasti tudi na
njegove soproge napravljenih dolgov, ampak
moral taka opravila, če treba, s tožbo izpo-

Za sv. birmo!

Priporočava vsem cenjenim kupcem svojo
zalogo blaga. Posebno opozarjamo šivilje,
ogledajo naše razno blago in naglašamo,
dobi vse po znani pošteni in nizki ceni pri

brata Slawits
trgovina v Ptuj

Meščanska parna žaga

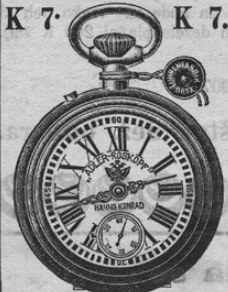
Na novem lentnem trgu (Lendplatz) v
sraven kralnice in plinarske hiše postavljena
nova parna žaga vsakemu v porabo.
Vsakemu se les hlodi, itd. po zahtevi takoj
žaga. Vsakdo pa sme tudi sam oblati, v
spahati i. t. d.

Najboljše
klajno apno
se dobi samo pri
Adolfu Sellinschegg
Ptuj
nasproti
mesnega
gledališča
(teatra).

Registrovane „Adler Roskopf“ ure

se dobe le edine pri moji trdki in jih ne sme nikdo drugi
prodajati. Posebno primerne za uradnike, orožnike, kmeto-
valce, finančne in železniške uslužbence, kakor sploh za vsa-
cega, ki potrebuje dobro, natančno uro.

Fina, originalna Adler Roskopf Anker-Remontoar-ura z masivnim pozlačenim, protimagnetničnim Anker-kolesjem, tekočem v kamenjih, pravo cifernico iz emajla, masivni, pravi z varstveno plombo zavaranovani okrov iz nikla, sarmirski pokrov, okrašena in pozlačena kazalca, natančno regulirana K 7-ista s sekundnim pokrovom K 8- Z dvojnimi pokrovom brez sek. kazalca K 10-50 Z dvojnimi pokrovom in sek. kazalom K 11-50 V srebrnem okrovu, odprta, brez sek. kazalca K 12- V srebrnem okrovu, odprta, in sek. kazalca K 13-80 V srebrnem okrovu, dvojni pokrov brez kazalca K 17- V srebrnem okrovu dvojni pokrov in kazalca K 18- Za vsako uro se jamči pisмено 3 leta! Brez nevarnosti! Zamenjava dovoljena ali denar nazaj!

Razpošilja po povzetju (ali naprej plačati)

Hanns Konrad 876 (Česko) c. k. avst. sodnijske zapriseženi cenilni mojster, odklovan s c. k. avst. državnim c. lrom, 8 zlatinimi in srebrnimi medaljami razstav; osnovana l. 1887; razpošiljatev po vseh svetovnih krajih; moj ceni je 200 strani velik in obsega čez 3.000 podob ter se pošlje na zahtevo vsakomur zastoj in franko.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Oblastveno varovano!

Vsake ponarejanje kaznivo!

Edino pristen je
Thierryjev balsam

z zeleno varstveno znamko z nuno. 12 majhnih ali 6 dvojnatih steklenic ali velika specialna steklenica s patentnim zaklopom K 5-
Thierryjevo centifoljsko mazilo za vse še za tako stare rane, vnetja, poskočbe itd. 2 lončka K 3-60. Pošilja se samo po povzetju ali denar naprej. Te dve domači zdravili ste kot najboljši splošnoznani in staroslavni. Naslavlja naj se na lekarnarja A. Thierry v Pregradi Zaloga po skoro vseh lekarnah. Knjižice s tisočštevrih zahvalnih pismem zastoj in poštne prosto.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Fabrika za poljedelske in vinogradniške mašine

Josef Dangls Wtw. Gleisdorf

priporoča najnovjše „Göpel“, mistilne stroje, mašine za rezanje krme, srot-mline, za rezanje repe, „Maiserler“, tribure, pumpe za gnojnico, hrana za mah (Moos-egge), konjske mrvne grablje, ročne grablje, vile za mrvo, kosa za travo in žitje, najnovjše sadne mline s kamnitimi valjčki in zacinarimi „Vorbrecherji“, hidravtične preše (z original Oberdruck-Diff-Hebelpresswerke Patent Duch-seher (z največjim uspehom), ki se dobijo le pri meni.]

Angleški „Gusstahlmesser“.

Rezervni deli. Prodaja mašin tudi na čas in garancijo. Ceniki zastoj in franko. 282

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Rudarji!

Za Vrđniški rudnik sprejme ravnateljstvo v Zagrebu, Viaske ulice št. 22, dobre in spretnke knape (hajerje in laufferje), kateri niso čez 40 in ne pod 18 let stari. Delo traja samo 8 ur, a pogoji so ugodni. Na pismena vprašanja se tudi takoj odgovori. 306

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Gumi

== za zeleno cepljenje ==

(Rebengummi zur grünen Veredelung)

== najizvrstnejši ==

prima-vrste, garantirano blago, priporočata cenjenim odjemalcem

brata Slawitsch

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

AVIZO!

Ako hočete realiteto ali obrt vsake vrste, hotele, vile, gostilne, posestva, ceglarne, sanatorij itd. na prostoru ali v provinciji hitro in zaupno kupiti ali prodati, obrnite se zanesljivo na prvorazredno internacionarno podjetje in trg z realitetami Dunaj V/2, Schönbrunnerstr. 80.

Prvo največjo podjetje, zastopstvo v vseh provincih Avstro-Ogrsko. Kar se ogledovanja in pogovora tiče zahtevajte brezplačni obisk, za kar vam ni treba nič plačati.